

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΧΑΡΗΤΟΣ
RENAULT

λος του κινηματογράφου, που άρχισε να γυρίζει ταινίες μικρού μήκους από το 1950, που υπέγραψε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, (Στον αστερισμό του Λέοντα), το 1959 - ο πρώτος από την ομάδα των Cahiers du Cinéma που περνάει στη σκηνοθεσία -, που δεν δίστασε να γυρίζει ταινίες σε φιλμ 16mm, ακόμα κι όταν είχε καταξιωθεί, για να διατηρήσει την ανεξαρτησία του, που στα 80 του άρχισε να ασχολείται με το ψηφιακό βίντεο. Η επιλογή αυτή αποτελεί μια στάση ζωής, όπως και η άρνηση του να εμφανίζεται σε φεστιβάλ, να βγαίνει στην τηλεόραση ή να φωτογραφίζεται, ακόμα και σε εποχές που η περίφημη "πολιτική των δημιουργών" αντιπρότεινε το δικό της star-σύστημα απέναντι σ' αυτό των ηθοποιών. Αλλά όλα αυτά είναι βιογραφία και στον Ερίκ Ρομέρ αυτό που μετράει είναι οι ταινίες του, κι ούτε καν αυτές αλλά οι ιστορίες που αφηγούνται οι ταινίες του. Ιστορίες που το μυστικό της αξίας τους δεν έχει ακόμα ανακαλυφθεί, ίσως γιατί η αλήθεια τους, ή αλλιώς

η αντι-μυθοποιητική "αντικειμενικότητά τους" για την καθημερινή μας ζωή, παραμένει ενοχλητική. Ιστορίες του καιρού μας, με κάποια αρχή αλλά δίχως τέλος: χωρίς χάπι-εντ ή δραματικές κατακλείδες. Ιστορίες πάντα στο πλαίσιο του ιδιωτικού βίου, που αποτελούν ανασυνδυασμούς προσώπων και σχέσεων ή παραλλαγές στο ίδιο θέμα, όπου το τελικό ζητούμενο είναι τόσο απλό όπως το να αγγίξεις το γόνατο της Κλαίρης, να κάνεις έρωτα το απόγευμα ή να δεις για μια μόνο στιγμή την πράσινη αχτίδα. Μινιμαλιστικές ιστορίες αναζήτησης του έρωτα, όπου συνήθως «η αγάπη το βάζει στα πόδια» και το πάθος αντί να ολοκληρώνεται, να απογειώνεται, μέσα από τυχαίες συναντήσεις και περιστατικά αντιζηλείας και αναποφασιστικότητας, αναστέλεται. Νομίζω ότι κανείς άλλος μέχρι σήμερα αφηγητής ιστοριών, κινηματογραφιστής ή λογοτέχνης, δεν χαρτογράφησε αυτόν τον χώρο του αοράτου, των ανεκπλήρωτων επιθυμιών, αυτό το πλέγμα των δυνατοτήτων που δεν καταφέρνουν να γίνουν πραγματικότητες, αλλά ορίζουν όσο και οι πραγματικότητες τη ζωή κάθε ανθρώπου, όπως το έκανε ο Ερίκ Ρομέρ. Με αυτό το όνομα.

Σωτήρης Ζήκος

Οι ιστορίες του Eric Rohmer

Πολύ συχνά έχουν χαρακτηρίσει σαν κινηματογράφο δημιουργών ένα κινηματογράφο μεγαλομανών [...] Το γεγονός ότι το κοινό μπορεί ν' αναγνωρίσει το ύφος του δημιουργού αποτελεί κομμάτι της απόλαυσης. Αλλά ο δημιουργός δεν υπάρχει παρά μέσα από το έργο του.

Eric Rohmer

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

2 Ένα απλό σχέδιο του Σαμ Ράιμι στις μεταμεσονύχτιες προβολές

3 Αφιέρωμα «Οικολογία και Σινεμά» στην Κοζάνη και τη Φλώρινα και ένα μικρό απολογιστικό του 3ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

4-5 Γυναίκες δημιουργοί του βρετανικού κινηματογράφου, από 6 έως 12 Απριλίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ.

6 Ο άντρας που έκλαιγε της Σάλι Πότερ και οι παιδικές προβολές για τον Απρίλιο

7 Κάτω από την άμμο του Φρανσουά Οζόν, Άγνωστος κώδικας του Μίκαελ Χάνεκε και Το τελευταίο καταφύγιο του Πάβελ Παβλικόφσκι στις ταινίες Α' προβολής

8-11 Ρετροσπεκτίβα: «Οι ιστορίες του Eric Rohmer», από 30 Μαρτίου έως 5 Απριλίου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Αφιερώματα: 1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.

Εισιτήριο ημέρας για τα αφιερώματα: 2.000 δρχ. -

Για τα μέλη: 1.500 δρχ.

Α' Προβολής: 2.200 δρχ. - Για τα μέλη: 1.800 δρχ.

Μόνο για το ΟΛΥΜΠΙΟΝ υπάρχει ειδική
είσοδος για άτομα με ειδικές ανάγκες και
ειδική τιμή εισιτηρίου **1.000 δρχ.**

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΙΝΕΑΚ

1.000 δρχ.-Οικογενειακό: 2.000 δρχ. (έως 4 άτομα)

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

1.500 δρχ. - Για τα μέλη: 1.000 δρχ.

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα του
ΟΛΥΜΠΙΩΝ και επιβεβαίωση της ημέρας και ώρας
προβολής των ταινιών, τηλεφωνείτε στο **378.404**.

Οι κάτοχοι Κάρτας Μέλους που δε λαμβάνουν το
ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ στο σπίτι τους, παρακαλούνται να ε-
πικοινωνήσουν στο **378.400** για επιβεβαίωση της δι-
εύθυνσής τους.

Το Φεστιβάλ στο Internet!
www.filmfestival.gr

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ και 13

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Ένα απλό σχέδιο / A simple plan

Σκηνοθεσία: Σαμ Ράιμι, Σενάριο: Σκοτ Σμιθ. Παίζουν: Μπιλ Πάξτον, Μπιλ Μπόμπ

Θόρντον, Μπρίτζετ Φόντα, Μπρεντ Μπρίσκοου, Τζακ Γουόλς. Διάρκεια: 120'

Ένα ψυχολογικό θρίλερ-έκπληξη, που θα το ζή-
λευαν οι αδερφοί Κοέν (του Φάργκο), βασι-
σμένο σ' ένα «απλό σχέδιο» ως σεναριακή σύλλη-
ψη αλλά με εξαιρετική ατμόσφαιρα, ζωντανούς
χαρακτήρες και απίθανες δραματουργικές προε-
κτάσεις κατά την εξέλιξη της αφήγησης. Ο Χανκ,
ο «καθυστερημένος» αδερφός του, Τζέικομπ και ο
φίλος του Τζέικομπ, ο Λου, κάτοικοι μιας απομο-
νωμένης επαρχιακής πόλης της Μινεσότα, ανακα-
λύπτουν εντελώς τυχαία στο χιονισμένο δάσος τα
συντρίμια ενός μικρού αεροπλάνου. Μέσα στο α-
εροπλάνο βρίσκουν ένα θησαυρό τεσσέραμις ε-
κατομμυρίων δολαρίων. Αρχικά συζητούνται δύο
τρόποι αντιμετώπισης του ζητήματος που τους έ-
χει προκύψει: να παραδώσουν τα χρήματα στην
αστυνομία ή να τα μοιραστούν αμέσως μεταξύ
τους. Για κανέναν όμως από τους δύο αυτούς
τρόπους δεν υπάρχει ομοφωνία. Ο Χανκ, ο πιο
συνετός της παρέας, προτείνει ένα απλό σχέδιο:
να κρύψουν τα χρήματα μέχρι την άνοιξη, που θα
λιώσουν τα χιόνια και θα ανακαλυφθούν τα συντρίμια
του αεροπλάνου, ελπίζοντας ότι μέχρι τότε θα
ξεκαθαρίσουν τα πράγματα και θα σβησθούν τα
ίχνη της ανακάλυψής τους. Τα σχέδια είναι πράγματι
απλά και μοιάζει σοφό, δεν θα τους προφυλάξει όμως
από τους ίδιους τους ε-
αυτούς τους. Η αρρώστια του χρήματος προσβάλει
βάνουσα τις ψυ-
χές τους και η ανυπομονησία, η καχυποψία, η
απληστία, θα μετατρέ-
ψουν στην πράξη αυτό το «απλό σχέδιο» σε
εφιάλτη. Κάθε από-

πειρα επίλυσης των προβλημάτων που παρουσιάζονται οδηγεί σε μια
χειρότερη φάση περιπλοκής και εμπλοκής, απ' όπου δεν υπάρχει πια ο-
δός επιστροφής. Εντέλει σ' αυτόν τον μικρόκοσμο της ταινίας, που α-
ναδεικνύεται μέσα από εξαιρετικές ερμηνείες όλων των ρόλων και μια
«παγωμένη» σκηνοθεσία, θα συμβούν όλα όσα δεν θα περίμενε ποτέ
κανείς να συμβούν, σαν να πρόκειται για μια σύγχρονη τραγωδία.

Παρασκευή 6 Απριλίου, ώρα 01:00

ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΑΛΥΨΗ! ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Το προβλεπόμενο θα
"πρόγραμμά υγείας"!

Η Ασφαλιστική Εταιρία INTERLIFE, σε συνεργασία με τα αξιόπιστα
Διαγνωστικά Κέντρα ΕΥΡΩΔΙΑΓΝΩΣΗ, σας προσφέρουν τώρα το πρώτο
πλήρες πρόγραμμα Νοσοκομειακής και Εξωνοσοκομειακής κάλυψης,
με άμεση παροχή ιατρικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας:

- Οικογενειακός Γιατρός
- Διαγνωστικά κέντρα
- Νοσοκομειακή περίθαλψη
- Ιατρικές εξετάσεις
- 24 ώρες το 24ωρο
- για όλες τις ηλικίες
- ανεξαρτήτως ιατρικού ιστορικού
- με το χαμηλότερο κόστος
- χωρίς υποχρεωτική ασφάλιση ζωής

INTERLIFE
ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Γραμμή εγγραφών **0800 - 166.000** χωρίς χρέωση

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

Αθήρι

Ο ΠΑΥΣΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΑΘΗΝ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΤΑΙ
ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΟΙΝΟ ΑΘΗΝ
ΤΗΣ ΕΥΑΤΕΛΟΥΣ ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ ΑΕΥΚΟΚΤΙΝΙΝΟΣ ΟΙΝΟΣ
ΜΕ ΠΡΑΖΙΝΕΣ ΑΝΤΑΥΤΕΣ, ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ
ΛΕΙΤΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΣΗ ΕΥΩΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΛΗ
ΑΡΟΣΕΡΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΓΥΣΗ ΤΟΥ.

Μακεδονικός τοπικός οίνος

Αθήρι

Οι αμπελιές
σε αμμόδεν οροφή
εδάφη καλλιέργειας
με την μέθοδο της βιοζωικής
και της οροζωικής
αμπελοκαλλιέργειας.

Ευάγγελος Τσανταλής α.ε.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΩΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 88 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΝΑΛΤΑΤΖΙΑΔΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΖΑΡΖΩΝΗΣ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 378.400 • e-mail: info@filmfestival.gr

EUROPA
CINEMAS

MEDIA Programme de l'Union Européenne

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΙΝΕΜΑ

ΚΟΖΑΝΗ - ΦΛΩΡΙΝΑ • 2-8 Απριλίου

Διοργάνωση: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ, ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΟΖΑΝΗΣ, ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΛΩΡΙΝΑΣ, ΔΗΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΚΟΖΑΝΗ-ΦΛΩΡΙΝΑ: Δύο νομοί στη Δυτική Μακεδονία με μοναδικό περιβαλλοντικό πλούτο, που όμως αντιμετωπίζουν σοβαρά οικολογικά προβλήματα, λόγω της λειτουργίας των εργοστασίων της ΔΕΗ στην περιοχή, καθώς και άλλων επιπτώσεων. ΚΟΖΑΝΗ-ΦΛΩΡΙΝΑ: Δύο περιοχές της ακριτικής Μακεδονίας που στερούνται των απαραίτητων πολιτιστικών υποδομών και χρήζουν υποστήριξης για την ανάπτυξη της πολιτιστικής παιδείας και ζωής.

Οι δύο αυτοί παράγοντες στάθηκαν η αφορμή για τη διοργάνωση του αφιερώματος «Οικολογία και Σινεμά». Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση των φορέων που συνέλαβαν την ιδέα και ανέλαβαν την πρωτοβουλία και συνδράμει στην υλοποίησή της. Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που το Φεστιβάλ επεκτείνει τις δραστηριότητές του σε πόλεις της Μακεδονίας και της Θράκης, εμπλουτίζοντας την πολιτιστική ζωή περιοχών που το έχουν ανάγκη. Τόσο οι Περιφερειακές Εκδηλώσεις στη διάρκεια των ετήσιων διοργανώσεων του Νοεμβρίου, καθώς και του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Μαρτίου, όσο και τα εκπαιδευτικά προγράμματα που έχουν απλωθεί έως την Ανατολική Μακεδονία και τη Θράκη, εξυπηρετούν αυτό το σκοπό.

Επιπλέον, το αφιέρωμα δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς την υποστήριξη τοπικών φορέων, όπως κινηματογραφικών λεσχών και οικολογικών κινήσεων.

Οικολογία και Σινεμά θα συναντηθούν στις δύο πόλεις, καθώς το αφιέρωμα δεν περιορίζεται στις προβολές ταινιών που αποτυπώνουν στη μεγάλη οθόνη περιβαλλοντικά προβλήματα των καιρών μας. Εμπλουτίζεται με παράλληλες εκδηλώσεις που στοχεύουν να καταδείξουν την περιβαλλοντική επιβάρυνση στην περιοχή και να προτείνουν λύσεις για την άμβλυνσή της. Συγκεκριμένα, προγραμματίζεται η οργάνωση ενός στρογγυλού τραπεζιού, μιας ημερίδας και άλλων συζητήσεων για την ανάπτυξη του προβληματισμού γύρω από περιβαλλοντικά θέματα. Τον ίδιο στόχο υπηρετούν και οι προβολές ται-

νιών που διοργανώνονται για τους μαθητές σχολείων, με τη συνεργασία φορέων της εκπαίδευσης των δύο νομών.

Οι ταινίες που θα προβληθούν στο πλαίσιο του αφιερώματος είναι οι εξής:

- **L' Ours / Η αρκούδα** του Jean-Jacques Annaud, 1988
- **Medicine man / Οι τελευταίες μέρες της Εδέμ**, του John McTiernan, 1974
- **The emerald forest / Το σμαραγδένιο δάσος** του John Boorman, 1985
- **Microcosmos: Le peuple de l' herbe / Μικρόκοσμος** των Claude Nuridsany & Marie Perennou, 1996
- **Αγέλαστος Πέτρα** του Φίλιππου Κουτσαφτή, 2000

Στόχος των διοργανωτών, είναι άλλωστε η μετεξέλιξη του αφιερώματος σε Φεστιβάλ Οικολογικών Ταινιών, που θα πραγματοποιείται κάθε χρόνο στην περιοχή, με την κινητοποίηση και συμμετοχή τοπικών φορέων και, κύρια, μαθητών και σπουδαστών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα εγκαίνια του αφιερώματος, τη Δευτέρα 2 Απριλίου στην Κοζάνη, θα τιμήσει με την παρουσία του ο υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, Γιώργος Πασχαλίδης. Την πόλη θα επισκεφτεί και ο Φίλιππος Κουτσαφτής κατά την προβολή της ταινίας του Αγέλαστος Πέτρα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 3ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Το ενδιαφέρον που εκδηλώθηκε κυρίως από το κοινό της Θεσσαλονίκης (16.000 εισόδοι θεατών στις αίθουσες) στη μια εβδομάδα διάρκειάς του κάνει προφανές πως το **Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ: Εικόνες του 21ου αιώνα** όπως το έφτιαξε ο Δημήτρης Ειπίδης με τους συνεργάτες του, έχει τη δική του θέση στην πόλη. Περισσότερες από **100 ταινίες**, από **25 χώρες** σε **120 περίπου προβολές** φώτισαν τις δύο αίθουσες του Ολύμπιον. Περί τους **16 αγοραστές από χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης** εμπνεύστηκαν για το πρόγραμμα των καναλιών τους από τις ταινίες του προγράμματος της **Αγοράς Ντοκιμαντέρ**. Το **3ο Pitching Forum** που διοργανώνει το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ σε συνεργασία με το Φεστιβάλ, πραγματοποιήθηκε ενώπιον 12 εκπροσώπων ευρωπαϊκών καναλιών επεξεργάστηκε και άνοιξε το δρόμο της παραγωγής σε περισσότερες από 20 προτάσεις νέων αλλά και έμπειρων δημιουργών. Η ελληνική βραβευμένη ταινία από την ομάδα Ελλήνων και ξένων δημοσιογράφων, **Το Σχολείο** της Μαριάνας Οικονόμου, ήταν ανάμεσα στις προτάσεις του περσινού Pitching Forum. Έτσι επιβεβαιώνεται η άμεση συνεισφορά του Φεστιβάλ στη παραγωγή αξιόλογων ντοκιμαντέρ. Ο ανοιχτός διάλογος μεταξύ κινηματογραφιστών, παραγωγών κι εκπροσώπων καναλιών ήταν ιδιαίτερα γόνιμος. Η συμμετοχή των δημιουργών της Θεσσαλονίκης γίνεται χρόνο με το χρόνο περισσότερο εμφανής. Συζητήσεις γύρω από τις ταινίες κυκλοφόρησαν, από στόμα σε στόμα, προβλήματα και χαρές όλου του κόσμου: μαρτυρίες για τον εμφύλιο πόλεμο της Σερβίας, η μόλυνση των υδάτων στις εκβολές του Αξιού ποταμού αλλά και στον Αμβρακικό κόλπο, ο τραπέζιτης των φτωχών στο Μπαγκλαντές που μπορεί να βοηθήσει στην εξάλειψη της φτώχειας από τις χώρες του τρίτου κόσμου, η πράσινη γραμμή στην Κύπρο που εξακολουθεί να διχάζει τους νέους και να θυμίζει την εθνική τραγωδία, επαγγέλματα που τείνουν να εξαφανιστούν, η ιστορία των Ελλήνων που διώχθηκαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση κατά τη σταλινική περίοδο, ιστορίες για κότεύλες, υπαρκτοί τρόποι επικοινωνίας μεταξύ των ζώων, η γνωριμία με τον διασκεδαστή Μπαλταζάρ ... Ο κινηματογράφος της ζωής, της αλήθειας, της ελευθερίας, του στιγμιαίου έρωτα, ... με την αγάπη των κινηματογραφόφιλων κερδίζει, βήμα-βήμα, τη θέση που του ταιριάζει.

Βραβευμένες ταινίες: Βραβείο Κοινού ET3: **Screamin' Jay Hawkins: I put a spell on me** του Νίκου Τριανταφυλλίδη Βραβείο Δημοσιογράφων, ελληνική ταινία: **Το σχολείο** της Μαριάνας Οικονόμου, ξένη ταινία: **Σ' αγάπησα** του Ρώσου Βίκτωρ Κοσακόφσκυ.

Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης: ραντεβού στις 8 Μαρτίου του 2002.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

LUCHINO VISCONTI

Κινηματογραφική Σειρά: Μεγάλοι Δημιουργοί του 20ου αιώνα
224 σελίδες, 6.000 δρχ

Η μονογραφία για τον Luchino Visconti, που επιμελήθηκε ο Μιχάλης Δημόπουλος με την συνεργασία του Θωμά Λιναρά (ο Αχιλλέας Κυριακίδης είχε την επιμέλεια των κειμένων), είναι μια πλήρης και διεξοδική ανάλυση του συνολικού του έργου, με μελέτες και κείμενα Ελλήνων και ξένων κριτικών. Χωρίζεται βασικά σε τρία μέρη:

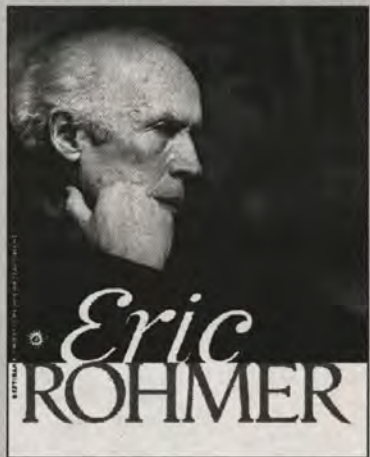
- Κείμενα του ίδιου του Visconti: ένα αυτοβιογραφικό κείμενο και το περίφημο άρθρο του «Ανθρωπομορφικός κινηματογράφος», στο οποίο ήδη από το 1943 ορίζει με σαφήνεια τους βασικούς άξονες της κινηματογραφικής του αντίληψης- ακόμα, δύο συνεντεύξεις, η μία εκ των οποίων δόθηκε στον Γιάννη Μπακογιαννόπουλο το 1960 στην Αθήνα.
- Γενικά κείμενα και μελέτες για την ζωή και το έργο του, που σκιαγραφούν την αντιφατική του προσωπικότητα (ομοφυλόφιλος-αριστοκράτης-μαχητικός κομμουνιστής) και παράλληλα αναδεικνύουν την διαχρονικότητα και την αυθεντικότητα ενός έργου, που δέχθηκε πολλαπλές αντιθετικές ερμηνείες και το οποίο, εν πολλοίς, παρεξηγήθηκε στην εποχή του.
- Ακολουθεί η σχολιασμένη φιλομορφία, ξεχωριστά για κάθε ταινία, με κείμενα εποχής αλλά και σύγχρονα, που αποκαλύπτουν ένα ρηξικέλευθο (αισθητικά και θεματικά) κινηματογραφικό βλέμμα, που όχι μόνο αρνήθηκε να υποταχθεί σε κάθε ταξινόμηση και κατηγοριοποίηση που κατά καιρούς επιχειρήθηκε, αλλά και διατήρησε στο πέρας του χρόνου το «σκοτεινό» του φως. Βλέμμα το οποίο διερεύνησε τα πιο ζοφερά τοπία της ανθρώπινης φύσης και αναζήτησε με εμμονή μέσα στα πάθη των ανθρώπων την αλήθεια της ιστορίας.

Το βιβλίο, εμπλουτισμένο με μια σπάνια εικονογράφηση, κλείνει με τα σχέδια που δεν ολοκληρώθηκαν, ανάμεσα στα οποία, ξεχωρίζει το απραγματοποίητο έργο ζωής του Visconti: η κινηματογραφική μεταφορά του «Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο» του Marcel Proust.

Ο ERIC ROHMER ΑΠΟ ΤΟ Α ΩΣ ΤΟ Ω

Κινηματογραφική Σειρά: Μεγάλοι Δημιουργοί του 20ου αιώνα
168 σελίδες, 4.500 δρχ

Η έκδοση "Eric Rohmer", που επιμελήθηκε ο Νίκος Σαββάτης (την επιμέλεια των κειμένων είχε ο Αχιλλέας Κυριακίδης), ανθολογεί κυρίως ανέκδοτα δοκίμια του ίδιου του δημιουργού αλλά και των πιο ειδικευμένων μελετητών του (Pascal Bonitzer, Serge Daney, Jacques Kermabon, Joel Magny, Jérôme Prieur, Marion Vidal κ.α.) ενώ τα ελληνικά κείμενα υπογράφουν οι Μαρία Γαβαλά, Τάσος Γουδέλης, Μιχάλης Δημόπουλος, Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, Δημήτρης Μπάμπας, Βασίλης Ραφαηλίδης, Νίκος Σαββάτης, Θόδωρος Σούμας, Σώτη Τριανταφύλλου. Δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον διαυγή και σοφό λόγο του ίδιου του Rohmer, το βιβλίο αφιερώνει σημαντικό χώρο σε συνεντεύξεις, που έδωσε σε διάφορες περιόδους του έργου του από τη δεκαετία του εβδομήντα ως πολύ πρόσφατα και σε κριτικά κείμενά του για ταινίες όχι μόνο δικές του αλλά και άλλων κλασικών σκηνοθετών. Ο τόμος ολοκληρώνεται με μια λεπτομερειακή και σχολιασμένη φιλομορφία όλων των ταινιών του Rohmer από την πρώτη ερασιτεχνική δουλειά του, ως το τελευταίο του φιλμ που γυρίστηκε σε ψηφιακό βίντεο και βρίσκεται στο τελικό στάδιο της τεχνικής επεξεργασίας πριν προβληθεί στο φετινό Φεστιβάλ των Καννών.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΣΤΟΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6-12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2001

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Βρετανικός κινηματογράφος, ένας από τους πιο ανθηρούς στην Ευρώπη, έχει να επιδείξει τα τελευταία χρόνια μια σημαντική κινηματογραφική παραγωγή που έχει παραχθεί από γυναίκες δημιουργούς (όχι αναγκαστικά βρετανικής εθνικότητας, μια και έχουμε να κάνουμε με μια πολυεθνική κινηματογραφική βιομηχανία, που έχει ενσωματώσει στους κόλπους της ένα σημαντικό αριθμό αγγλόφωνων δημιουργών).

Ξεχωρίζει η φυσιογνωμία της Antonia Bird, της άλλης διάσημης κι εξίσου παραγωγικής βρετανίδας σκηνοθέτιδας, η οποία εκπροσωπείται με δυο πολύ σημαντικές, αν και λίγο παραγνωρισμένες ταινίες, που αξίζει να έχουν μια δεύτερη τύχη: πρόκειται για το τολμηρό στη θεματολογία του *Ιερέα* και το *Πρόσωπο*, ένα εξαιρετικό σύγχρονο φιλμ νουάρ με πολιτικό περιεχόμενο. Από ένα αφιέρωμα στο βρετανικό κινηματογράφο δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι λογοτεχνικές διασκευές εποχής, κάτι στο οποίο οι Βρετανοί (ή οι Αμερικανοί που

δουλεύουν στη Βρετανία όπως ο James Ivory) θεωρούνται εξπέρ (ας είναι καλά το BBC ή το Channel Four που έχει φτιάξει ολόκληρη σχολή και παράδοση). Η Patricia Rozema ρίχνει το τελευταίο κινηματογραφικό λιθαράκι γύρω από την Jane Austen μεταφέροντας το πιο σκοτεινό μυθιστόρημά της *Mansfield Park*, ενώ η Martha Fiennes (αδελφή του Ralph Fiennes) διασκευάζει Πούσκιν με το λυρικό κι ευαίσθητο *Ονέγκιν*. Το αφιέρωμα στις γυναίκες δημιουργούς του βρετανικού κινηματογράφου συμπληρώνουν τρεις ταινίες με σύγχρονη θεματολογία και προβληματισμό: *Ο ποντικοπαγίδας* της Lynne Ramsay, *Κάτω από το δέρμα* της Carine Adler και *Η Στέλλα κάνει κόλπα* της Coky Giedroyc. Ταινίες που διακρίθηκαν σε διεθνή φεστιβάλ κι έχουν όλα εκείνα τα γνώριμα χαρακτηριστικά που σηματοδοτούν το σύγχρονο ρεαλιστικό πρόσωπο του βρετανικού κινηματογράφου.

ONEGIN / ΟΝΕΓΚΙΝ (1999)

Σκηνοθεσία: Martha Fiennes, Σενάριο: Michael Ignatieff, Peter Ettedgui από το βιβλίο του Πούσκιν «Ευγένιος Ονέγκιν», Φωτογραφία: Remi Adefarasin, Μουσική: Magnus Fiennes, Ηθοποιοί: Ralph Fiennes, Liv Tyler, Martin Donovan, Toby Stephens, Lena Headey, Διάρκεια: 106'. Έγχρωμη.

Διασκευή ενός εξαιρετικού βιβλίου του Πούσκιν γύρω από τη βαθμιαία παρακμή και ανάταση ενός Ρώσου αριστοκράτη. Γυρίστηκε εξολοκλήρου στη χιονισμένη Πετρούπολη και στα κατάλευκα ρωσικά τοπία από τη Martha Fiennes, αδελφή του πρωταγωνιστή Ralph Fiennes, η οποία ύστερα από μια επιτυχημένη καριέρα στη βρετανική τηλεόραση κάνει ένα ελπιδοφόρο κινηματογραφικό ντεμπούτο με μια ταινία στην παράδοση της σχολής του James Ivory.

RATCATHER / Ο ΠΟΝΤΙΚΟΠΑΓΙΔΑΣ (1999)

Σκηνοθεσία: Lynne Ramsay, Σενάριο: Lynne Ramsay, Φωτογραφία: Alwin Kuchler, Μουσική: Rachel Portman, Ηθοποιοί: William Eadie, Tommy Flanagan, Mandy Matthews, Lynne Ramsey Jr., Διάρκεια: 94'. Έγχρωμη.

Στη Γλασκώβη του 1973, ο 12χρονος Τζέιμς έχει ένα μυστικό που τον απομονώνει από την υπόλοιπη οικογένειά του. Στο πρόσωπο της 14χρονης Μάργκαρετ γνωρίζει τα πρώτα σκιρτήματα της αγάπης, ενώ μοιράζει τον υπόλοιπο χρόνο του με το φίλο του Κένι, ένα παιδί που έχει μείνει παραδόξως αθώο παρά την σκληρότητα του κοινωνικού του περιβάλλοντος. Χρησιμοποιώντας ερασιτέχνες και επαγγελματίες ηθοποιούς, η Lynne Ramsay (βραβευμένη για την μικρού μήκους ταινία της *Small Deaths* στο Φεστιβάλ Καννών 1996) κάνει ένα εντυπωσιακό σκηνοθετικό ντεμπούτο, μέσα στην παράδοση του Kes και άλλων βρετανικών ταινιών που αναφέρονται στα δύσκολα χρόνια της προ-εφηβείας μέσα σ' ένα συγκεκριμένο βιομηχανικό κοινωνικό πλαίσιο της επαρχιακής Μεγάλης Βρετανίας.

UNDER THE SKIN

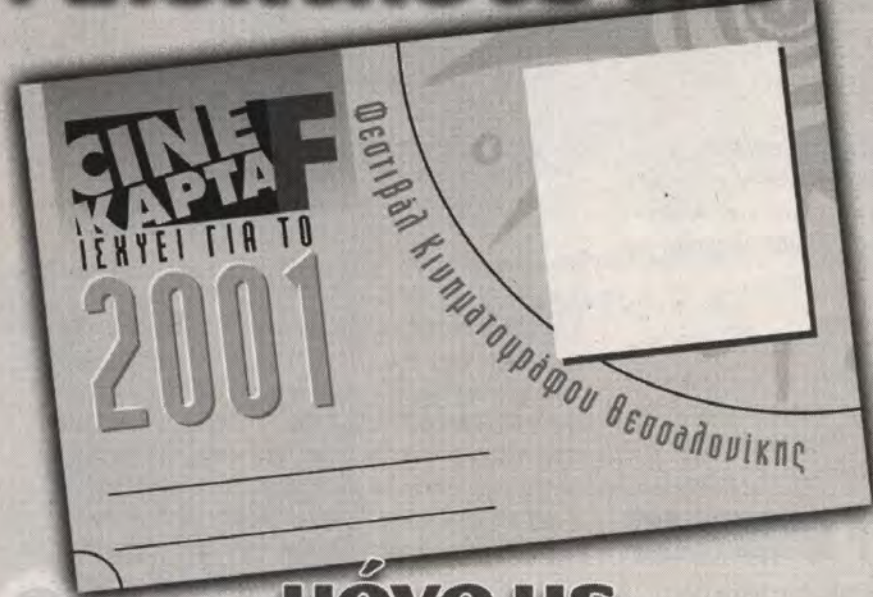
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΡΜΑ (1997)

Σκηνοθεσία: Carine Adler, Σενάριο: Carine Adler, Φωτογραφία: Barry Ackroyd, Μουσική: Ilona Sekacz, Ηθοποιοί: Samantha Morton, Claire Rushbrook, Rita Tushingham, Stuart Townsend, Διάρκεια: 85'. Έγχρωμη.

Η 19χρονη Ίρις είναι πεπεισμένη ότι η 24χρονη αδελφή της Ρόουζ (επιτυχημένη, παντρεμένη και έγκυος) είναι η ευνοούμενη της μητέρας τους. Οι δυο αδελφές δεν συνέρχονται από το σοκ του ξαφνικού θανάτου της μητέρας τους. Η Ίρις ξεκινά μια αυτοκαταστροφική αναζήτηση σεξουαλικής ικανοποίησης, η οποία την οδηγεί σε ταπεινωτικές εμπειρίες. Η Ρόουζ, στο μεταξύ δίνει ελάχιστη σημασία στην αδελφή της. Φιλονικεί για πολλοστή φορά μαζί της, αλλά μετά τη γέννηση του παιδιού της η Ρόουζ συνειδητοποιεί ότι ήλθε η στιγμή να ξαναπλησιάσει την Ίρις και να τη βοηθήσει να βάλει τάξη στη χαοτική ζωή της.

Αποκτήστε την

μόνο με
20.000 ΔΡΧ.
(φοιτητές 15.000 δρχ.)

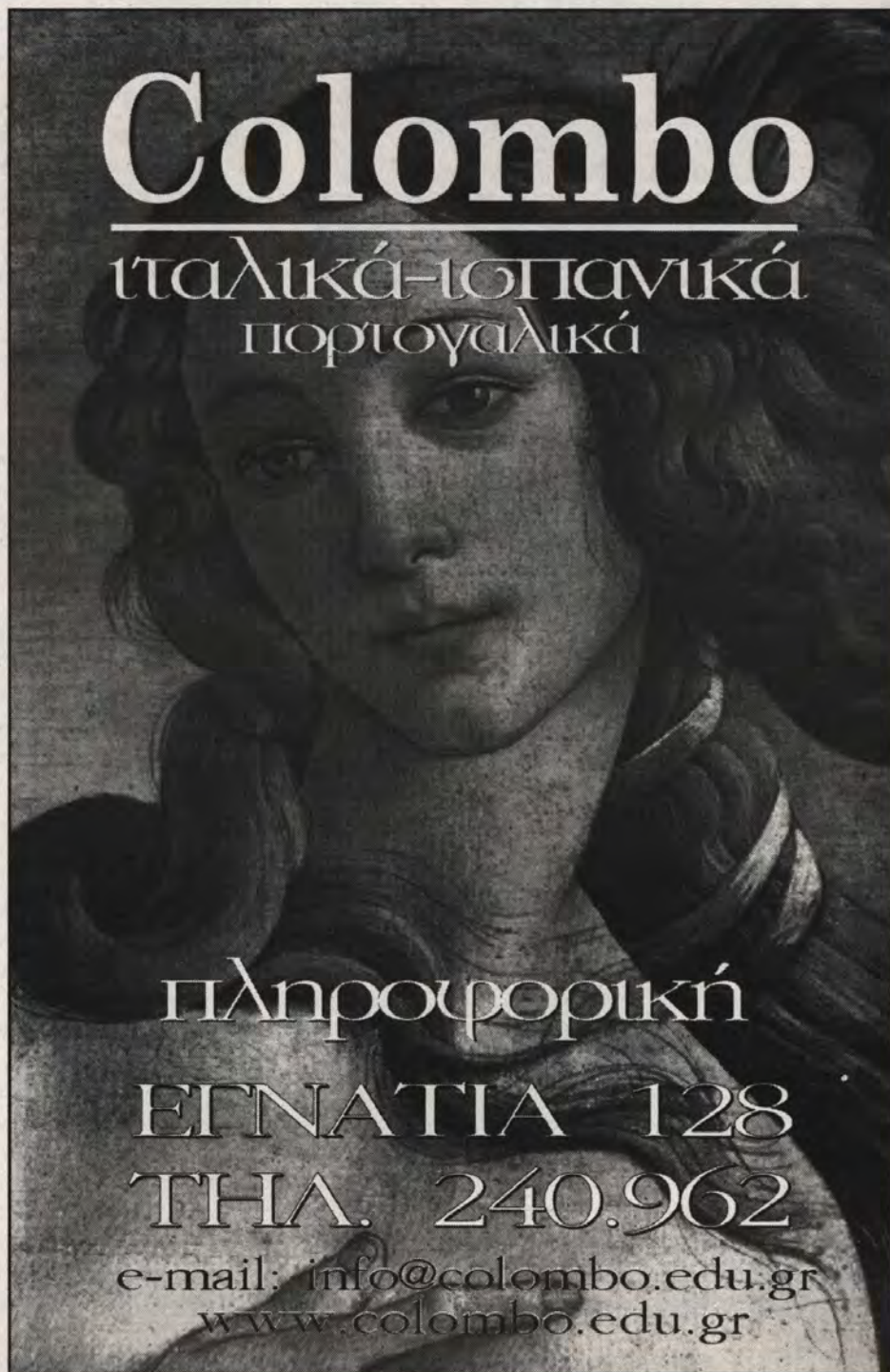
και εξασφαλίστε:

- **Ελεύθερη είσοδο** (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (9-18 Νοεμβρίου 2001) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - Αίθουσα 1
- **Έκπτωση** στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ 20-25%
- **25% έκπτωση** στις εκδόσεις του Φεστιβάλ

Την **CINEKARTAS** μπορείτε να την προμηθευτείτε από τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Πλ. Αριστοτέλους 10, 6ος όροφος - 10.00 π.μ. έως 4.00 μ.μ.)

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ SALLY POTTER

Είναι λογικό σ' ένα τέτοιο αφιέρωμα να έχει τιμητική θέση το έργο της Sally Potter, της πιο γνωστής βρετανίδας σκηνοθέτιδας. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα παρουσιάζεται η πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους *Χρυσοθήρες*, αλλά και η τελευταία της δημιουργία *Ο άνδρας που έκλαιγε*, η οποία πρωτοπροβλήθηκε στο Φεστιβάλ Βενετίας. Φυσικά δεν θα μπορούσε να λείπει το *Ορλάντο*, η ταινία που την έκανε διεθνώς γνωστή και τιμήθηκε με 3 βραβεία στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1992 (Χρυσός Αλέξανδρος, Βραβείο Καλλιτεχνικής Προσφοράς και Βραβείο Πρώτου Γυναικείου Ρόλου).

MANSFIELD PARK (1999)

Σκηνοθεσία: Patricia Rozema, Σενάριο: Patricia Rozema από μυθιστόρημα της Jane Austen, Φωτογραφία: Michael Coulter, Μουσική: Lesley Barber, Ηθοποιοί: Embeth Davidtz, Johnny Lee Miller, Alessandro Nivola, Frances O'Connor, Harold Pinter, Διάρκεια: 110'. Έγχρωμη. 35mm.

Στην Αγγλία των αρχών του 19ου αιώνα, η 10χρονη Φάνι Πράις στέλνεται από τους γονείς της στο Πόρτσμουθ για να ζήσει με την αδελφή της μητέρας της, τη Λαίδη Μπέρτραμ, στην εξοχική κατοικία της, το Mansfield Park. Ο σερ Τόμας, σύζυγος της Λαίδης Μπέρτραμ, είναι ένας αυταρχικός αριστοκράτης που πλούτισε από τις φυτείες των Δυτικών Ινδιών και μεταχειρίζεται τη Φάνι σχεδόν σαν υπηρέτρια. Ο μικρός γιος του Έντμουντ, ωστόσο, είναι ο μόνος από την οικογένεια που της φέρεται με συμπάθεια. Καθώς μεγαλώνει η Φάνι ανακαλύπτει το ταλέντο της στη λογοτεχνία και προσπαθεί με τα γραπτά της να ξεφύγει από το απονικτικό κλίμα του Mansfield Park. Διασκευάζοντας το πιο σκοτεινό μυθιστόρημα της Τζέιν Όστιν, η Πατρίσια Ροζεμά βασίστηκε στην αλληλογραφία και τα εφηβικά ημερολόγια της συγγραφέως, ώστε να τονίσει τα αυτοβιογραφικά στοιχεία του βιβλίου, αλλά και να αποστασιοποιηθεί κάπως από αυτό, τονίζοντας ιδιαίτερα όχι μόνο τα άκαμπτα κοινωνικά ήθη της εποχής, αλλά και τις πρώτες ενδείξεις αυτού που αργότερα θα αποκαλέσουμε φεμινιστικό κίνημα.

FACE / ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ (1997)

Σκηνοθεσία: Antonia Bird, Σενάριο: Roman Bennett, Φωτογραφία: Fred Tammes, Μουσική: Andy Roberts, Ηθοποιοί: Robert Carlyle, Raymond Winstone, Steven Waddington, Lena Headey, Peter Vaughan, Damon Albarn. Διάρκεια: 103'. Έγχρωμη. 35 mm.

Ένας πρώην αριστερός, που έχει γίνει επαγγελματίας διαρρήκτης, σχεδιάζει μαζί με 4 άλλους συναδέλφους να ληστέψει μια μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία του Λονδίνου. Ένα μέλος της συμμορίας όμως κλέβει τη λεία της ληστείας, δημιουργώντας πανικό και σύγχυση. Ξεκινώντας με μια ανάλογη θεματική με το Reservoir Dogs, η Antonia Bird κάνει μια σφιχτοδεμένη αστυνομική ταινία που παραδόξως θυμίζει περισσότερο το κοινωνικό σινεμά του Ken Loach παρά την σκηνοθετική επιδειξιομανία του Tarantino. Σκούρα φωτογραφία που παραπέμπει σε τηλεοπτικό ρεπορτάζ, σφικτοί αφηγηματικοί ρυθμοί, εξαιρετική σκιαγράφιση του κοινωνικού χώρου (το λαϊκό Λονδίνο όπου πολιτικός ακτιβισμός και παρανομία είναι έννοιες παράλληλες και αλληλοσυμπληρούμενες), μουσικές επιλογές από τραγούδια των Clash, Paul Weller, The Fluke κ.α. που σχολιάζουν και συμπληρώνουν τη δράση, οριοθετούν μια πραγματικά μοντέρνα και πρωτότυπη αστυνομική ταινία.

STELLA DOES TRICKS

Η ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΝΕΙ ΚΟΛΠΑ (1996)

Σκηνοθεσία: Coky Giedroyc, Σενάριο: Alison Kennedy, Φωτογραφία: Barry Ackroyd, Μουσική: Nick Bicat, Ηθοποιοί: Kelly Macdonald, James Bolam, Hans Matheson, Ewan Stewart, Joyce Henderson. Διάρκεια: 97'. Έγχρωμη. 35mm.

Η Στέλλα, μια νεαρή πόρνη στο Λονδίνο, συγκατοικεί μαζί με άλλες κοπέλες σ' ένα φτηνό οίκημα που ανήκει στον κ. Πίτερς, τον προστάτη τους. Πηγαίνοντας από τον ένα πελάτη στον άλλον, η Στέλλα θυμάται τα παιδικά της χρόνια στη Γλασκώβη και ιδιαίτερα τον πατέρα της (έναν κωμικό του stand-up) και τη συντηρητική θεία της, Αϊλίν. Σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει το παρελθόν της, η Στέλλα έρχεται στη

Γλασκώβη, μαζί με τον Έντι, έναν τζάνκι που την εκμεταλλεύεται, αλλά συναντά την αποδοκιμασία του πατέρα της. Επιστρέφοντας στο Λονδίνο, ανακαλύπτει πόσο δύσκολο είναι να ξεκινήσει μια νέα ζωή, ιδιαίτερα μ' ένα τόσο βεβαρυμένο παρελθόν. Η αρχική ιδέα της ταινίας προήλθε ύστερα από μια σειρά ντοκιμαντέρ για τους άστεγους και περιθωριακούς του Λονδίνου, που γύρισε η σκηνοθέτις Coky Giedroyc. Οι ιδιαίτερες ιστορίες κάποιων από αυτών των ανθρώπων αποτέλεσε το βασικό καμβά για να φτιαχτεί ο σεναριακός ιστός της σκληρής, αλλά τόσο ρεαλιστικά δυνατής αυτής ταινίας.

THE PRIEST / Ο ΙΕΡΕΑΣ (1994)

Σκηνοθεσία: Antonia Bird, Σενάριο: Jimmy McGovern, Φωτογραφία: Fred Tammes, Μουσική: Andy Roberts, Ηθοποιοί: Linus Roache, Tom Wilkinson, Robert Carlyle, Cathy Tyson. Έγχρωμη. 35mm. Βραβεία: Α' βραβείο Φεστιβάλ Βερολίνου 1995. Βραβείο κοινού Φεστιβάλ Τορόντο 1994.

Ο πατήρ Γκρεγκ, ένας νεαρός ιδεολόγος ιερέας, αναλαμβάνει καθήκοντα σε μια λαϊκή ενορία και σύντομα γίνεται ιδιαίτερα δημοφιλής στο ποίμνιό του. Σύντομα ωστόσο ανακαλύπτει ότι ο προκαθήμενός του πατήρ Μάθιου έχει κρυφή ερωτική ζωή με την οικονόμο του. Αλλά και ο πατήρ Γκρεγκ έχει το δικό του μυστικό: είναι ομοφυλόφιλος και τα βράδια κάνει ψωνιστήρι σε γκέι μπαρ. Τα πράγματα περιπλέκονται όταν στη διάρκεια μιας εξομολόγησης πληροφορείται ότι ένας πατέρας έχει σεξουαλικές σχέσεις με την κόρη του. Δεσμευμένος από το μυστικό της εξομολόγησης, προσπαθεί να βρει τρόπο ώστε να αποτρέψει τη συνέχιση αυτής της πράξης. Παρά τη φαινομενικά προκλητική θεματική της πρόκειται για μια ταινία πάνω στην έννοια της πίστης και της δοκιμασίας, μέσα από μια προβληματική που συνενώνει τη θεματολογία της «Εξομολόγησης» του Χίτσκοκ με το ύφος του Μπέργκμαν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Παρασκευή 6 Απριλίου

19.00 Χρυσοθήρες (89')
21.00 Ο άντρας που έκλαιγε (97')
23.00 Ορλάντο (92')

Σάββατο 7 Απριλίου

19.00 Η Στέλλα κάνει κόλπα (97')
21.00 Ονέγκιν (101')
23.00 Ο ποντικοπαγίδας (94')

Κυριακή 8 Απριλίου

19.00 Κάτω από το δέρμα (85')
21.00 Mansfield Park (114')
23.00 Ο ιερέας (97')

Δευτέρα 9 Απριλίου

20.30 Πρόσωπο (103')
23.00 Χρυσοθήρες (89'),
Alternative fringe (3'),
Melvyn's Pencils (10')

Τρίτη 10 Απριλίου

20.30 Ο ποντικοπαγίδας (94')
Fatty Issues (3')
23.00 Πρόσωπο (103').

Τετάρτη 11 Απριλίου

20.30 Ορλάντο (92')
Bafta Nights (17')
Guttural (11')
23.00 Η Στέλλα κάνει κόλπα (97')

Πέμπτη 12 Απριλίου

20.30 Ονέγκιν (101')
Rat Women (10')
Is it the design on the wrapper (8'),
23.00 Κάτω από το δέρμα (85')

ORLANDO / ΟΡΛΑΝΤΟ (1992)

Σενάριο: Sally Potter από μυθιστόρημα της Virginia Woolf, Φωτογραφία: Alexei Rodionov, Μουσική: David Motion, Sally Potter, Ηθοποιοί: Tilda Swinton, Billy Zane, Lorraine Bracco, Quentin Crisp, Jimmy Sommerville, Charlotte Valandrey. Διάρκεια: 92'. Έγχρωμη. 35 mm.

Ο Ορλάντο, ένας ευγενής με θηλυπρεπή χαρακτηριστικά, αποκτά την εύνοια της βασίλισσας Ελισάβετ – προϋπόθεση για να μείνει πάντα νέος. Ύστερα από μια ερωτική απογοήτευση με μια Ρωσίδα πριγκίπισσα και μια καταστροφική απόπειρα να αναδειχθεί ως ποιητής, καταφεύγει στην Ανατολή, όπου μια μέρα ξυπνά έχοντας αλλάξει φύλο. Επιστρέφει ως γοητευτική γυναίκα στα λονδρέζικα σαλόνια του 18ου αιώνα, χάνει την περιουσία της, αλλά τελικά βρίσκει τον πραγματικό εαυτό της ως ανώνυμη γυναίκα στο θορυβώδη 20ό αιώνα. Η Sally Potter μένει πιστή στο πνεύμα του βιβλίου, πριμοδοτεί όμως μια εικονοκλαστική αισθητική άποψη, με κάδρα εκπληκτικής εικαστικής ομορφιάς, αλλά και χρήση διαχρονικής μουσικής, η οποία χρησιμεύει ως σχόλιο στη δράση και τονίζει την ιστορική εξέλιξη.

THE GOLD DIGGERS

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΕΣ (1983)

Σενάριο: Rose English, Sally Potter, Φωτογραφία: Babette Mangotte, Μουσική: Lindsay Cooper, Μοντάζ: Sally Potter, Ηθοποιοί: Julie Christie, David Gale, Colette Laffont, Παραγωγή: Dona Grey, Διάρκεια: 89'. Ασπρόμαυρη. 35mm.

Με αφορμή την επίσκεψη μιας γυναίκας στο Γιουκόν, σε αναζήτηση των ριζών της, όπως και μιας κληρονομιάς (ο πατέρας της ήταν κάποτε χρυσοθήρας εκεί), η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Sally Potter διερευνά τις πιο μαύρες και ακραίες όψεις του ανδρικού σοβινισμού. Ακριβώς γι' αυτό έγινε με ενθουσιασμό δεκτή από τους φεμινιστικούς κύκλους, ενώ αντίθετα ενόχλησε μια άλλη μερίδα θεατών.

THE MAN WHO CRIED

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΠΟΥ ΕΚΛΑΙΓΕ (2000)

Σενάριο: Sally Potter, Φωτογραφία: Sacha Vierny, Μουσική: Osvaldo Golijov, Ηθοποιοί: Christina Ricci, Johnny Depp, Cate Blanchet, John Turturo, Harry Dean Stanton, Oleg Yankovsky, Διάρκεια: 97'. Έγχρωμη. 35 mm.

Μια ταινία πάνω στη διασπορά μέσα στο κοινωνικά ταραγμένο κλίμα της Ευρώπης του μεσοπολέμου, με χαρακτήρες που υπόκεινται διώξεις εξαιτίας των φυλετικών καταβολών τους. Για μια ακόμη φορά η μουσική (με συνθέσεις των Kronos Quartet, Taraf de Haïdouks, αλλά και κομμάτια όπερας ή εβραϊκών klezmer) δίνει το στίγμα αυτής της πολυφυλετικότητας, σχολιάζοντας παράλληλα τη δράση. (Βλέπε στις ταινίες Α' προβολής)

Α'ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΡΟΒΟΛΗΣ

Ο άντρας που έκλαιγε The man who cried

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Σάλι Πότερ
Ηθοποιοί: Κριστίνα Ρίτσι, Τζόνι Ντέν, Κέιτ Μπλάνσετ,
Τζον Τορτούρο, Χάρι Ντιν Στάντον
Παραγωγή: Κρίστοφερ Σέπαρντ
Φωτογραφία: Σάσα Βιέρνι
Μουσική: Οσβάλντο Γκολιόφ
Διάρκει: 97'

Ρωσία, δεκαετία του '20. Η πεντάχρονη Σούζι (Κριστίνα Ρίτσι) φυγαδεύεται από τη Ρωσοεβραϊκή οικογένειά της, προκειμένου να γλιτώσει απ' το διωγμό που υφίστανται οι Εβραίοι. Προορισμός της είναι η Αμερική όπου θα συναντήσει τον πατέρα της. Δυστυχώς, το όνειρό της δε θα πραγματοποιηθεί, αφού έπειτα από μια απάτη εις βάρος των συνοδών της, η Σούζι θα καταλήξει στην Αγγλία.

Μια δεκαετία αργότερα κι αφού ανακαλύψει το χάρισμα της ωραίας φωνής της, αποφασίζει να φύγει για το Παρίσι ώστε να μαζέψει χρήματα και να πραγματοποιήσει επιτέλους το ταξίδι της στην Αμερική. Στο Παρίσι θα γνωρίσει τη Λάλα (Κέιτ Μπλάνσετ), μια σαγηνευτική και φιλόδοξη Ρωσίδα και θα φίνει προστατευόμενη της. Μαζί θα καταφέρουν να βρουν δουλειά στην όπερα, όπου και θα συναντήσουν τον Ντάντε (Τζον Τορτούρο), έναν εκπληκτικό τενόρο. Η Σούζι αρχικά θα γοητευτεί από τη μαγευτική φωνή του, που της θυμίζει τον πατέρα της, σύντομα όμως θα διαπιστώσει ότι ο Ντάντε είναι ένας καιροσκόπος με φασιστικές τάσεις, που γοητεύεται από τα ξανθά χαρακτηριστικά της Λάλα.

Τότε θα γνωρίσει τον Σεζάρ (Τζόνι Ντέν), έναν τσιγγάνο εκπαιδευτή αλόγων, ο οποίος τη μαγεύει με το ατίθασο πνεύμα του. Ένα μεθυστικό πάθος γεννιέται ανάμεσά τους. Είναι τσιγγάνος και είναι Εβραία. Ο ένας στο πρόσωπο του άλλου αναγνωρίζει ένα σύμμαχο απέναντι στις προσβολές και τις διώξεις που τους κυκλώνουν ασφυκτικά. Οι Ναζί κυριαρχούν σε όλη την ευρώπη και οι δυο του βρίσκονται παγιδευμένοι στη δίνη του πολέμου...

Η ταινία αντανάκλα την οδύνη αυτών των ανθρώπων μέσα από το βλέμμα της Σούζι που προσπαθεί να ανακτήσει την ταυτότητά της και να βρει τον φυγά πατέρα. Το ταξίδι της από την Ανατολή στη Δύση είναι χαρακτηριστικό δείγμα της εβραϊκής διασποράς της εποχής. Οι κοινωνικές συνθήκες είναι φορτισμένες: Παρίσι 1939, οι κουλτούρες των εθνικών ομάδων διαγκωνίζονται βιαίως ενώ η εθνικιστική ναζιστική υστερία κερδίζει ταχύτητα έδαφος εκμεταλλευόμενη το αδιέξοδο των οικονομικών πιέσεων και της κοινωνικής αστάθειας.

«Στα πλαίσια της διαμόρφωσης μιας αισθητικής άποψης για την ταινία, μελέτησα χιλιάδες φωτογραφίες –από το Παρίσι του 1930 μέσα από το φακό του Ανρί Καρτιέ Μπρεσόν μέχρι πορτρέτα τσιγγάνων του Γιόζεφ Κουντέλκα. Αυτή η διαδικασία έπαιξε σημαντικό ρόλο στο σχηματισμό του image της ταινίας και στη περαιτέρω ανάπτυξή του με τους καλλιτεχνικούς συνεργάτες μου.»

«Πρόθεση μου ήταν να πω μια ιστορία όπου η μουσική θα κουβαλάει το ίδιο συναισθηματικό φορτίο με τους χαρακτήρες, τη σκηνοθεσία και τις εικόνες χωρίς επιπλέον να προέρχεται (η μουσική) από μια συγκεκριμένη πηγή [...] Οι έρευνες για την τσιγγάνικη μουσική με οδήγησαν στους Taraf de Haïdouks. Οι Kronos Quartet ήταν επίσης ένα μουσικό σχήμα που για χρόνια λάτρευα τον εκλεκτισμό, τις ικανότητες και τη μουσική του αρτιότητα. Μια μέρα μαθαίνω, εντελώς τυχαία, ότι αυτό τα δύο σχήματα έπαιζαν μαζί σ' ένα κονσέρτο, στο Λονδίνο. Παραλίγο να λιποθυμήσω από χαρά. Νομίζω πως η χημεία βγαίνει ιδανικά και στη ταινία.»

Σάλι Πότερ

ΣΙΝΕΑΚ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κάθε Κυριακή στις 12 το μεσημέρι και κάθε Σάββατο στις 5 το απόγευμα

ΤΟ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ ΨΕΜΑ

Ο ήλιος και οι φίλοι του ντύνονται αστροναύτες μια Πρωταπριλιά και φεύγουν για το διάστημα. Η παιδική φαντασία κι ευαισθησία στο απόγειό της. (Διάρκεια 10')

Ο ΑΛΑΝΤΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

Ταινία κινουμένων σχεδίων γαλλικής παραγωγής του 1983, που αποδίδει με κλασικό τρόπο το γνωστό παραμύθι από τις «Χίλιες και μια Νύχτες» της Ανατολής. Ένας Αλαντίν που απελευθερώνει το τζίνι σε μια προ-Ντίσνεϊ εκδοχή...

Σάββατο 31 Μαρτίου & Κυριακή 1 Απριλίου

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΚΑΡΜΠΟΝ

Ένα σκυλί κι ένα γάντι ζωγραφίζουν έναν πειρατή, που ζωντανεύει. Κινούμενο σχέδιο μέσα στο κινούμενο σχέδιο, ευρηματικά αστεία κι ένα όμορφο σύνολο από μια σκηνοθετίδα ειδικευμένη στο παιδικό καρτούν. (Διάρκεια: 7')

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛ ΝΤΟΡΑΝΤΟ

Στην παράδοση των κλασικών ταινιών φιλίας, *Ο Δρόμος για το Ελ Ντοράντο* είναι μια κωμική ιστορία συντροφικότητας και περιπέτειας. Ο Τούλιο και ο Μίγκουελ, ένα ζευγάρι τυχοδιωκτικών τύπων, πιστεύουν ότι βρήκαν τον δρόμο για τον πλούτο και τη δόξα όταν κερδίζουν ένα χάρτη για το Ελ Ντοράντο, τη μυθική Πόλη του Χρυσού. Μετά από μια

θαρραλέα απόδραση από το Ισπανικό εξερευνητικό Κορτές - με τη βοήθεια του πανέξυπνου αλόγου Αλτίβο - βρίσκουν τον δρόμο για το Ελ Ντοράντο για να διαπιστώσουν ότι τα προβλήματα μόλις αρχίζουν. Προβεβλημένοι σαν θεοί από τον αρχιερέα Σελ, ο οποίος χρησιμοποιεί την άφιξή τους για να ελέγξει την πόλη, ο Τούλιο και ο Μίγκουελ πρέπει να επιστρατεύσουν όλη την εξυπνάδα τους μαζί με την βοήθεια της πανέμορφης ιθαγενούς Σελ, η οποία ενώνει τις δυνάμεις τους για ν' αντιμετωπίσουν καταστάσεις απρόσμενες γι' αυτούς.

Σάββατο 7 & Κυριακή 8 Απριλίου

Ο ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΓΟ

Ένας τυφλοπόντικας ψάχνει να βρει τον κάτοχο ενός αυγού. Τρυφερό κινούμενο σχέδιο που απευθύνεται κυρίως στην παιδική φαντασία. (Διάρκεια: 5')

Ο ΑΣΤΕΡΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΩΝ

Κινηματογραφική μεταφορά ενός από τα πιο επιτυχημένα άλμπουμ της σειράς, όπου ο Αστερίξ γίνεται κατάτι ψηλότερος, ο Οβελίξ λιγότερο νωχελικός, οι λεπτομέρειες του φόντου σχεδιάζονται με μεγαλύτερο ρεαλισμό και οι ιστορίες διανθίζονται με σύγχρονες και αναχρονιστικές κοινωνικο-ιστορικές αναφορές. Στην ιστορία αυτή ο Αστερίξ και ο Οβελίξ έχουν σαν αποστολή να συνοδεύσουν ένα

βαρέλι με μαγικό φίλτρο που προορίζεται για τους Βρετανούς που αντιστέκονται στις λεγόμενες του Καίσαρα. Με την αφορμή αυτή σατιρίζονται, μέσα από κωμικούς αναχρονισμούς, η φλεγματική απάθεια των Βρετανών, η εξεζητημένη προφορά του λόγου τους, οι ενδυματολογικές τους παραξενιές, η αγάπη

τους για τη χλόη κ.ά., που κάνουν τον Οβελίξ να παραλλάξει την αγαπημένη του φράση και να αναφωνεί "Αυτοί οι Βρετανοί είναι τρελοί".

Σάββατο 21 & Κυριακή 22 Απριλίου

ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ

Οι άπληστοι κληρονόμοι καταστρέφονται μεταξύ τους και την ίδια τύχη έχουν και οι κληρονόμοι τους! Καυστική σάτιρα της απληστίας με εξαιρετικά μοντέρνο κινούμενο σχέδιο. (Διάρκεια: 12')

ΠΑΟΥΡ ΠΕΗΝΤΖΕΡΣ: Η ΤΑΙΝΙΑ

Σάββατο 28 & Κυριακή 29 Απριλίου

Χορηγοί ΣΙΝΕΑΚ: Κουκου/Ηβη • Εισιτήριο: 1.000 δραχμές Οικογενειακό εισιτήριο (μέχρι 4 άτομα): 2.000 δραχμές

Κάτω από την άμμο / Sous le sable

Σκηνοθεσία: Φρανσουά Οζόν. Σενάριο: Φρανσουά Οζόν, Εμμανουέλ Μπερνέμ, Μαρίνα Ντε Βαν, Μαρία Ρομάνο. Φωτογραφία: Ζαν Λαπουαρί, Αντουάν Εμπερλέ. Μουσική: Φίλιπ Ρομπί. Ηθοποιοί: Σαρλότ Ράμπλινγκ, Μπρούνο Κρέμερ, Ζακ Νολλό, Αλεξάνδρα Σπιούαρτ. Διάρκεια: 90'

Η Μαρί και ο Ζαν είναι ένα μεσήλικο ζευγάρι, πλήρως ικανοποιημένο από τους καθημερινούς του ρυθμούς και με όλες τις γλυκές παραξενιές που χαρακτηρίζουν την συμβίωσή τους ως επιτυχημένη. Επί σειρά ετών περνούν τις διακοπές στο παραθαλάσσιο εξοχικό τους, στη δυτική Γαλλία. Ο Ζαν πηγαίνει για το συνηθισμένο του μπάνιο στην παραλία με τη γυναίκα του. Μερικές ώρες αργότερα η Μαρί ξυπνάει από τον ύπνο στην άμμο και συνειδητοποιεί πως ο Ζαν έχει καθυστερήσει πολύ να βγει. Οι ναυαγιστικές έρευνες δεν εντοπίζουν κανένα ίχνος...

Μήνες αργότερα, στο Παρίσι, η Μαρί δείχνει ψύχραιμη και γενναία παρόλο που ο μοναχικός της βίος την έχει αποτραβήξει από τον κόσμο. Οι φίλοι την πιέζουν να αρχίσει νέες γνωριμίες αλλά εκείνη επιμένει πως ο Ζαν δεν έχει πεθάνει, πως έχει λόγους που απομακρύνθηκε και σύντομα θα επιστρέψει. Μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, συναντά τον Ζαν στο σπίτι τους κάθε βράδυ. Τα επίμονο φλερτ ενός γοητευτικού εκδότη θα λυγίσει τις αντιστάσεις της και θα την βοηθήσει να ανακαλύψει ξανά τον εαυτό της, συναισθηματικά και σεξουαλικά. Όμως η έμμενη πεποίθηση της για το Ζαν δεν έχει εξασθενήσει...

Η απώλεια του έρωτα και η μοναξιά, ο πόνος και η άρνηση, βρίσκουν την έκφρασή τους στην ευάλωτη φιγούρα της Σαρλότ Ράμπλινγκ, που αποδεικνύεται και ερμηνευτικά ιδανική για το ρόλο της Μαρί. Τρία χρόνια μετά το *Sitcom*, την κατάμαυρη σάτιρα που τον σύστησε στο Ευρωπαϊκό κοινό, λίγους μόλις μήνες μετά τους *Σατανικούς Εραστές*, ο 33χρονος γάλλος σκηνοθέτης Φρανσουά Οζόν επιστρέφει με αντικείμενο αυτή τη φορά την επαφή του ανθρώπου με τον θάνατο. Η εριστικότητα, ο κυνισμός, η διάθεση για πρόκληση, η επιθετική απαισιοδοξία, αντικαθίστανται εδώ από τον στοχασμό, την ήρεμη σκέψη, την μελαγχολική σοφία.

Άγνωστος κώδικας / Code inconnu

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Μίκαελ Χάνεκε. Ηθοποιοί: Ζιλίετ Μπινός, Τιερί Νέβιτς, Λουμινά Γκεοργκίου, Όναλου Γιένκε, Ελέν Ντιαρά. Φωτογραφία: Γιούργκεν Γιούργκες. Σκηνογραφία: Μανουέλ ντε Σοβινί. Καστούμα: Φρανσουάζ Κλαβέλ. Διάρκεια: 117'

Παρίσι. Μια πολυσύχναστη λεωφόρος. Κάποιος πετάει ένα τσαλακωμένο χαρτί στα χέρια μιας ζητιάνας. Αυτό το χαρτί αποτελεί το δεσμό που συνδέει τις πορείες ορισμένων ανθρώπων: Η Αν, μια νεαρή ηθοποιός, είναι έτοιμη να ξεκινήσει την καριέρα της στον κινηματογράφο. Ο φίλος της Ζορζ είναι φωτορεπόρτερ σε εμπόλεμες περιοχές κι επομένως βρίσκεται πολύ σπάνια στη Γαλλία. Ο πατέρας του είναι αγρότης. Ο μικρός αδερφός του, ο Ζαν, δεν επιθυμεί ν' αναλάβει τη φάρμα. Ο Αμαντού είναι δάσκαλος μουσικής σ' ένα ινστιτούτο για κωφάλαλα παιδιά. Ο πατέρας του, ταξιτζής στο επάγγελμα, κατάγεται από την Αφρική. Το γεγονός ότι η μικρή του αδερφή είναι κουφή τον ώθησε να διαλέξει αυτό το επάγγελμα. Η Μαρία κατάγεται από τη Ρουμανία και πάντα στέλνει σπίτι της όσα χρήματα βγάζει από την επαιτεία. Έχοντας απελαθεί για μια ακόμη φορά, επιστρέφει στην πατρίδα της προκειμένου να περάσει λίγο χρόνο με την οικογένειά της, ώπου να ξεκινήσει για μια ακόμη φορά το ταξίδι της ντροπής προς τη Γαλλία. Τι μπορεί τελικά να συνδέει όλους αυτούς τους χαρακτήρες και όλους όσους διασταυρώνονται μαζί τους;

«Όλα ξεκίνησαν όταν η Ζιλίετ (Μπινός) μου ζήτησε να κάνουμε κάτι μαζί... Εγώ ήθελα πάντα να κάνω μια ταινία για τη σύγχρονη μετανάστευση αν και νομίζω πως τελικά ο *Άγνωστος κώδικας* -περισσότερο κι από τις άλλες ταινίες μου- είναι δύσκολο να ενταχθεί θεματικά. Περιορίζοντας το στις πιο εμφανείς αναφορές, το φιλμ θίγει ζητήματα όπως η γλωσσική Βαβυλωνία της εποχής, η ανικανότητα για επικοινωνία, η ψυχρότητα της καταναλωτικής κοινωνίας, η ξενοφοβία - και πάλι όμως όλα ακούγονται τόσο κλισιαρισμένα για να αποδώσουν το κλίμα της ταινίας.»

Μίκαελ Χάνεκε

Το τελευταίο καταφύγιο / The last resort

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Πάβελ Παβλκόφσκι. Ηθοποιοί: Ντίνα Κορζούν, Πάππ Κονσέντν, Άρτιομ Στρελνίκωφ, Λίντσι Χάν. Φωτογραφία: Ρίτσαρντ Λεντσέφσκι. Μουσική: Μαξ ντε Βάρντενερ. Διάρκεια: 75'

Η Τάνια, νέα και αφελής, φεύγει από τη Μόσχα μαζί με το δεκάχρονο για της, Άρτιομ, προκειμένου να συναντήσει τον Άγγλο αρραβωνιαστικό της. Όμως, εκείνος δεν εμφανίζεται στο αεροδρόμιο με αποτέλεσμα η Τάνια και ο γιος της να καταλήξουν ουσιαστικά φυλακισμένοι σ' ένα εγκαταλειμμένο παραθαλάσσιο θέρετρο όπου τοποθετούνται οι πρόσφυγες. Δεν έχουν ούτε διαβατήρια, ούτε χρήματα, κι επομένως δεν έχουν δικαιώματα. Στην προσπάθειά της να ξεφύγει από αυτόν τον εφιαλτικό κόσμο των απροσάρμοστων και των ξεγραμμένων, η Τάνια ξεκινάει μια ασυνήθιστη «συμμαχία» με τον διαχειριστή μιας αίσθουσας ψυχαγωγίας με ηλεκτρονικά παιχνίδια. Μια συμμαχία που σύντομα εξελίσσεται δε κάτι παραπάνω... Θα καταφέρουν τελικά η Τάνια και ο Άρτιομ να δραπετεύσουν ή άλλος ένας άντρας θα της προσφέρει ακόμα μια απογοήτευση;

Το *Τελευταίο Καταφύγιο* αποτελεί την πρώτη παραγωγή της καινούριας πρωτοβουλίας του BBC Films και του τμήματος ντοκιμαντέρ, όπου σκηνοθέτες ντοκιμαντέρ δημιουργούν πειραματικές ταινίες μυθοπλασίας. Η πρόθεση ήταν να δημιουργηθεί ένα ρεαλιστικό δράμα με θέμα την εμπειρία μιας νεαρής ρωσίδας που πάει στην Βρετανία με το γιο της για πρώτη φορά. Ένα ταξίδι αποκάλυψης για εκείνη και το παιδί της μέσα από μια μοναδική ματιά στην Αγγλία του σήμερα.

Η ταινία βραβεύτηκε με Χρυσό Αλέξανδρο, Βραβείο Γυναικείου και Ανδρικού ρόλου και Βραβείο FIPRESCI στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον espresso Vescovi.....

Μάθε για τον espresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΛΛΑ: ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: 1 ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331

Ρ Ε Τ Ρ Ο Σ Π Ε Κ Τ Ι Β Α Οι ιστορίες του Eric Rohmer

30 ΜΑΡΤΙΟΥ - 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2001
ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Διοργάνωση: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ • ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Χορηγός: RENAULT

Χορηγός επικοινωνίας: EPT Α.Ε.

Marie Rivière: Η ηθοποιός του Eric Rohmer στη Θεσσαλονίκη

Η νεαρή και ελάχιστα κινηματογραφόφιλη Μαρί Ριβιέρ, δασκάλα και μανεκέν, μπαίνει στο χώρο του κινηματογράφου χάρη στην αφίσα της ταινίας *L'Amour l'après-midi*, χωρίς να έχει καμία προσλαμβάνουσα παράσταση για το σκηνοθέτη Ερίκ Ρομέρ. Της φάνηκε σαν ένα είδος «κινηματογράφου πολύ κοντά στους νέους ανθρώπους, στην καθημερινότητα, καθόλου εξεζητημένο όπως θεωρείται συχνά το ύφος του Ρομέρ.» Του γράφει για να του δηλώσει την πρόθεσή της να γίνει ηθοποιός και ότι, αν η επιθυμία της αυτή πραγματοποιούνταν, θα ήθελε πολύ να συνεργαστεί μαζί του. Στο μεταξύ, εργάζεται ως δασκάλα που εκπαιδεύτηκε εμπειρικά, ενίοτε ως μανεκέν, αλλά με έναν φευγαλέο τρόπο και αποκλειστικά για ετοιμοφόρετα ρούχα. Μεγάλωσε σε μια γειτονιά του Παρισιού, με μητέρα γραμματέα και πατέρα εργάτη.

Ο Ερίκ Ρομέρ της απαντά και ακολουθεί μια συνάντηση των δυο τους. Ο κινηματογραφιστής προετοίμαζε την ταινία *Perceval le Gallois* και της έδωσε να απευθύνει μία ατάκα προς το Φαμπρίς Λουκινί: «Ποιός λοιπόν καλεί;» Η εκφορά της φράσης αυτής αποτελεί μια περιπέτεια. Έπειτα, στην ταινία *Η γυναίκα του αεροπόρου*, η Μαρί υποδύεται το ρόλο μιας κοπέλας εγκλωβισμένης στο δωμάτιο της υπηρέτριας και το γραφείο της, που δε μοιάζει ποτέ να έχει βγει από το κομμωτήριο όπως αναφέρεται σε κάποιο σημείο των διαλόγων.

Εκείνη την εποχή, η Μαρί Ριβιέρ παρακολουθεί ανελλιπώς τα μαθήματα θεάτρου του πρώην αμερικανικού κέντρου στο Παρίσι. Μερικά χρόνια αργότερα, ο Ρομέρ της προτείνει να πρωταγωνιστήσει στην *Πράσινη Αχτίδα*. «Οι διάλογοι ήταν αποτέλεσμα αυτοσχεδιασμών, αλλά το περίγραμμα κάθε σκηνής ήταν ιδιαίτερα συγκεκριμένο. Αντίθετα με ό,τι θα μπορούσε κανείς να πιστέψει, πρόκειται για μια ταινία με τις περισσότερες επαναλήψεις/πρόβες. Κανένας διάλογος δεν προήλθε από κάποια αμεσότητα. Όταν αυτοσχεδιάζουμε, νομίζουμε αρχικά ότι πρέπει να μιλάμε με κάθε τρόπο. Αυτό είναι σφάλμα.» Η Μαρί λέει ότι ο χαρακτήρας της μοναχικής κοπέλας δεν της άρμοζε τελείως, αλλά το να της προσδώσει τα δικά της λόγια τη δέσμευσε σαν να της «έδινε το βλέμμα της».

Στην ταινία *Ιστορίες του Φθινοπώρου*, νιώθει την ευχαρίστηση να δείξει επιτέλους μια άλλη πτυχή των ικανοτήτων της, υποδυόμενη μια «λαμπερή» και κυρίως σκανδαλιάρικη κοπέλα. Προετοιμάστηκε για το ρόλο της διαβάζοντας άπειρες μικρές αγγελίες συνοικεσίων.

Η Μαρί Ριβιέρ θα παραβρεθεί στην προβολή της ταινίας *Η πράσινη αχτίδα*, την Παρασκευή 30 Μαρτίου στις 21:00 στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ.

Ο Eric Rohmer, ξεκινώντας ως θεωρητικός, ανήκε στο σκληρό πυρήνα των εμπνευστών της περίφημης «πολιτικής των δημιουργών», του πολιτικού άρματος με το οποίο οι νέοι κριτικοί των Cahiers du Cinéma ανέτρεψαν την κυρίαρχη κινηματογραφική θεωρία, πριν περάσουν στη σκηνοθεσία την εποχή του κινήματος της Νουβέλ Βαγκ. Μέχρι σήμερα έχει σκηνοθετήσει 22 ταινίες μεγάλου μήκους, που συγκροτούν ένα έργο θαυμαστής αφηγηματικής λιτότητας και καθαρότητας, υπόδειγμα θεματικής και στιλιστικής συνοχής. Βασίζοντας τα σενάρια του στις λογοτεχνικές παραδόσεις του μύθου και της παραβολής, ο Rohmer τα υλοποιεί με εξαιρετική οικονομία και ρεαλισμό, για να επιτύχει την πιο συνεπή κινηματογραφική καταγραφή του μυθιστορήματος της καθημερινότητας. Με την ακαταμάχητη φρεσκάδα και σεμνή νεανικότητά τους, αυτές οι χαμηλού τόνου και κόστους αυτοδιαχειριζόμενες ταινίες, δημιουργούν όχι μόνο το δικό τους αισθητικό σύμπαν αλλά και ένα πρότυπο ανεξάρτητης παραγωγής.

ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑ (1959) Le signe du Lion

Σενάριο: Eric Rohmer, με τη συνεργασία του Paul Gégauff.

Φωτογραφία: Nicolas Hayer. Μουσική: Louis Saguer. Ηθοποιοί: Jess Hahn, Van Doude, Michèle Girardon, Jean Le Poulain. Διάρκεια: 100'. Ασπρόμαυρη.

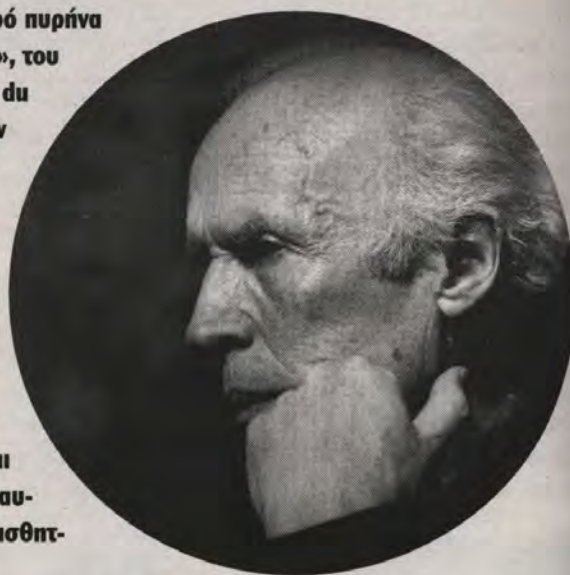
Ένα απομεσήμερο του Ιουνίου, ο τριανταπεντάχρονος συνθέτης Πιερ Βεσελρέν, που προτιμά την μοσέμικη ζωή από την καλλιτεχνική δημιουργία, πληροφορείται το θάνατο της θείας του. Μαζί με τον εξάδελφό του, Κριστιάν, πρόκειται να κληρονομήσει τη μεγάλη περιουσία της. Δανείζεται χρήματα από το φίλο του Ζαν-Φρανσουά για να γιορτάσει την ανέλπιστη τύχη του. Στη διάρκεια της κραιπάλης, διαβάζει στο ωροσκόπιό του ότι ως τον Αύγουστο θα περάσει μια πολύ δύσκολη περίοδο, κι ύστερα, όταν οι πλανήτες του πάνουν να είναι ανάδρομοι, θα του συμβεί κάτι εξαιρετικό. Επιστρέφοντας στο Παρίσι από ένα ρεπορτάζ στην Αφρική, ο Ζαν-Φρανσουά ανακαλύπτει ότι ο Πιερ έχει εξαφανιστεί κι ότι η θεία του, πριν πεθάνει, τον είχε αποκληρώσει προς όφελος του Κριστιάν. Η ζωή του Πιερ έχει χειροτερέψει, δεν καταφέρνει να βρει δουλειά, αλλάζει συνεχώς στέγη, κι όταν η ξενοδόχος του τον πετάει στο δρόμο, μένει μαζί με τους άστεγους στις αποβάθρες του Σηκουάνα.

Η ΦΟΥΡΝΑΡΙΣΣΑ ΤΟΥ ΜΟΝΣΟ (1962) La boulangère de Monceau

Σενάριο-Μοντάζ: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Jean-Michel Meurice, Bruno Barbey. Ηθοποιοί: Barbet Schroeder, Fred Junk, Michèle Girardon, Claudine Soubrier, Michel Mardore. Διάρκεια: 26'. Ασπρόμαυρη. 16mm.

Στο Παρίσι, γύρω στην αρχή του καλοκαιριού, ο αφηγητής, σπουδαστής της Νομικής, πηγαίνοντας για φαγητό, συναντά στο δρόμο πολύ συχνά τη νεαρή Σιλβί, με την οποία ανταλλάσσει φευγαλέα βλέμματα. Ο φίλος του, Σμιτ, τον πα-

«Δείχνω κάποιο σκεπτικισμό όσον αφορά στις αντιστοιχίες μιας ταινίας με την εποχή της. Ελλοχεύουν δύο κίνδυνοι, όπως και στη λογοτεχνία: να μείνεις υπερβολικά κοντά στην πραγματικότητα, να διηγηθείς την καθημερινότητά της, ή να φτιάξεις κάτι επιτιδευμένο, που δεν έχει κανένα σημείο επαφής μ' αυτήν. Πρέπει κανείς να βρει τη θέση του ανάμεσα στα δύο άκρα. Σ' αυτό συνίσταται η γοητεία της μυθοπλασίας.»

ροτρύνει να της μιλήσει. Ένα βράδυ, ο αφηγητής τολμά να της προτείνει να πάνε για καφέ, κι εκείνη του υπόσχεται ότι, αφού συναντιούνται συχνά στο δρόμο, θα δεχτεί την πρότασή του κάποια άλλη φορά. Αλλά από εκείνη τη στιγμή, η Σιλβί εξαφανίζεται μυστηριωδώς. Ο αφηγητής αποφασίζει να «χτενίσει» τη γειτονιά για να τη βρει. Στις περιπλανήσεις του, περνάει καθημερινά από έναν συμπαθητικό φούρνο και καταλαβαίνει ότι η φουρνάρισσα έχει γοητευτεί απ' αυτόν. Θέλοντας να 'χει το πάνω χέρι στην ιστορία, ο νεαρός χρησιμοποιεί όλη του την πονηριά για να την πείσει να βγει μαζί του ραντεβού. Μόλις αυτή ξεπερνά τους δισταγμούς της και του υπόσχεται να βγουν, ο αφηγητής πέφτει πάνω στη Σιλβί: το πόδι της είναι δεμένο, και κρατάει μπουκούνι. Η κοπέλα τού εξηγεί ότι, αμέσως μετά τη συνομιλία τους, χτύπησε άσχημα κι αναγκάστηκε να μείνει τρεις βδομάδες στο δωμάτιό της.

Η ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΗΣ ΣΟΥΖΑΝ (1963) La carrière de Suzanne

Σενάριο-Μοντάζ: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Daniel Lacambre. Ηθοποιοί: Catherine Sée, Philippe Beuzen, Christian Charrière, Diane Wilkinson, Jean-Claude Biette. Διάρκεια: 52'. Ασπρόμαυρη. 16mm.

Ο Μπερτράν, ένας συνεσταλμένος και άτολμος φοιτητής, θαυμάζει (αλλά δεν εκτιμά) το συμφοιτητή του, Γκιγιόμ, έναν άξεστο, αλλά επιτυχημένο, καρδιοκατακτητή. Σε κάποιο café γνωρίζουν τη Σουζάν, που εργάζεται για να πληρώσει τα δίδακτά της. Ο Γκιγιόμ προσκαλεί τη Σουζάν στο σπίτι των γονιών του, αλλά, στη διάρκεια της βραδιάς, ασχολείται περισσότερο με τη Σοφί, μια κοπέλα που φλερτάρει ταυτόχρονα ο Φρανκ. Τελικά, ο Γκιγιόμ περνά τη νύχτα με τη Σουζάν, η οποία, παρ' όλο που ενοχλείται από την αγένειά του, υποκύπτει στη γοητεία του. Ο Μπερτράν αποφασίζει να αποφεύγει τη Σουζάν, όταν όμως εκείνη χωρίζει με τον Γκιγιόμ, τον προσκαλεί στο χορό της σχολής της... Ο Γκιγιόμ έχει αποφασίσει να την καταστρέψει και, για ένα μικρό διάστημα, αυτός και ο Μπερτράν ζουν εις βάρος της...

Η ΣΥΛΛΕΚΤΡΙΑ (1966) La collectionneuse

Σενάριο: Eric Rohmer, με τη συνεργασία στους διαλόγους των Patrick Bauchau, Haydée Politoff και Daniel Pommereulle. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Blossom Toes, Giorgio Gomelsky. Ηθοποιοί: Patrick Bauchau, Haydée Politoff, Daniel Pommereulle, Alain Jouffroy, Mijanou Bardot. Διάρκεια: 90'. Έγχρωμη.

Ο Αντριέν αποφασίζει να περάσει τον Ιούλιο στο Σεν-Τρονέ, στη βίλα του Ροντόλφ. Η φίλη του, Μιζανού, είναι στο Λονδίνο και προσπαθεί να τον πείσει να έρθει να τη βρει. Στη βίλα μένουν ακόμα ο Ντανιέλ, ένας ζωγράφος, φίλος τού Αντριέν, και η Εϊντέ, μια όχι πολύ στενή φίλη του Ροντόλφ, η οποία συνθηρίζει ν' αλλάζει εραστή κάθε νύχτα. Η προκλητική σεξουαλική συμπεριφορά της Εϊντέ αναστατώνει τόσο πολύ τους δύο άντρες, ώστε, ένα πρωί, πετούν έξω από τη βίλα έναν από τους περιστασιακούς εραστές της... Μετά το επεισόδιο, η Εϊντέ κοιμάται κάθε βράδυ αλλού. Ο Αντριέν προσπαθεί να τη σπρώξει στην αγκαλιά του Ντανιέλ, που δείχνει να αντιστέκεται, όμως ένα πρωί τους βρίσκει αγκαλιά στο κρεβάτι. Η φίλια των δύο ανδρών δοκιμάζεται από τον έντονο ανταγωνισμό τους για τον έρωτα της Εϊντέ.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΝΤ (1969) Ma nuit chez Maude

Σενάριο: Eric Rohmer βασ. σε μια ιδέα του (Al)fred de Graaff. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Ανοσπάσματα από τη Σονάτα για βιολί και πιάνο K358 του Mozart. Ηθοποιοί: Jean-Louis Trintignant, Françoise Fabian, Marie-Christine Barrault, Antoine Vitez, Léonide Kogan. Διάρκεια: 110'. Ασπρόμαυρη.

Ένας τριανταπεντάχρονος μηχανικός, που έχει εργαστεί για πολύ καιρό στον Καναδά και τη Χιλή, έχει επιστρέψει εδώ και δύο μήνες στη γενέτειρά του, το Κλερμόν-Φεράν. Μια Κυριακή, στην εκκλησία, προσέχει μια νεαρή ξανθιά και, παρότι δεν ξέρει τίποτα γι' αυτήν, αποφασίζει να την παντρευτεί. Λίγο αργότερα, συναντάει τον Βιντάλ, έναν παλιό του συμμαθητή στο λύκειο, που διδάσκει φιλοσοφία στο πανεπιστήμιο... Ο Βιντάλ τον πείθει να έρθει μαζί του σ' ένα δείπνο στο σπίτι της φίλης του, Μοντ. Ο Βιντάλ και η Μοντ τον κοροϊδεύουν για τον καθολικισμό του και τις αντιλήψεις του για τον έρωτα. Η άθεη Μοντ αποκαλύπτει ότι η ερωμένη τού πρώην συζύγου της ήταν μια νεαρή Καθολική κι ότι, λίγο πριν το διαζύγιο της, κατάφερε να διαλύσει τον παράνομο δεσμό του άντρα της με την κοπέλα. Το χιόνι πέφτει πυκνό, κι η Μοντ επιμένει να μην αφήσει τον αφηγητή να οδηγήσει στους επικίνδυνους δρόμους του Κλερμόν-Φεράν. Και ο Βιντάλ τον πιέζει να μείνει, αλλά ο ίδιος βρίσκει ένα πρόσχημα κι εξαφανίζεται. Η Μοντ πέφτει στο κρεβάτι και συνεχίζει τις προσωπικές της εκμυστηρεύσεις...

«Δεν πρέπει να σκοτώνεις τον αυθορμητισμό του υποκειμένου με υπερβολικά πολλές ενοχλήσεις, υποδείξεις και πρόβες. Κατά τον ίδιο τρόπο, δεν πρέπει να σκοτώνεις ένα χώρο, καταλαμβάνοντάς τον σχεδόν στρατιωτικά, εξαλείφοντας ό,τι ενδιαφέρον έχει, αντικαθιστώντας το φυσικό φως με προβολείς, τους ανθρώπους που βρίσκονται εκεί με κομπάρσους, ξαναβάφοντας τα στίπια...»

ΤΟ ΓΟΝΑΤΟ ΤΗΣ ΚΛΑΙΡΗΣ (1970) Le genou de Claire

Σενάριο: Eric Rohmer, βασ. σε μια ιδέα τού (Al)fred de Graaff. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Ηθοποιοί: Jean-Claude Brialy, Aurora Cornu, Béatrice Romand, Laurence de Monaghan. Διάρκεια: 105'. Έγχρωμη. Βραβεία: Βραβείο Louis Delluc, καλύτερη γαλλική ταινία 1970.

Λίγο πριν το γάμο του, ο τριανταπεντάχρονος διπλωμάτης Ζερόμ επιστρέφει στην οικογενειακή του βίλα, στην όχθη της Λίμνης του Ανεσί, σκοπεύοντας να την πουλήσει. Η Ορόρα, μια παλιά γνωστή του συγγραφέας, έχει νοικιάσει ένα δωμάτιο στο γειτονικό σπίτι της κυρίας Βαλτέρ, που ζει μόνη με τη δεκαεξάχρονη κόρη της, Λορά. Η Ορόρα ισχυρίζεται ότι η Λορά είναι ερωτευμένη με τον Ζερόμ και, σκοπεύοντας να κάνει αυτό το ειδύλλιο το θέμα του επόμενου βιβλίου της, προσπαθεί να τον πείσει να επωφεληθεί. Ενώ η γοητεία της μικρής αρχίζει να λειτουργεί, ο Ζερόμ αφήνεται να παρασυρθεί στο παιχνίδι, και συνοδεύει τη Λορά σε μακρινούς περιπάτους, κάνοντας ατέλειωτες συζητήσεις μαζί της. Η μικρή τού εξομολογείται ότι πράγματι προτιμά τους ώριμους άντρες, αλλά το βάζει στα πόδια όταν εκείνος προσπαθεί να τη φιλήσει. Ξαφνικά, το πρόσωπο που μονοπωλεί το ενδιαφέρον της, είναι ο νεαρός Βενσάν. Ένα πρωί, εμφανίζεται η Κλαίρη, ετεροθαλής αδελφή της Λορά, που δείχνει απόλυτα αφοσιωμένη στο φίλο της, Ζιλ. Εκνευρισμένος από την απότομη συμπεριφορά του Ζιλ απέναντι στην Κλαίρη, ο Ζερόμ εκμυστηρεύεται στην Ορόρα ότι τον ταραίζει το σώμα της Κλαίρης και, ιδιαίτερα, το γόνατό της. Εκείνη τον συμβουλεύει να εξορκίσει την ταραχή του καϊδεύοντάς το...

«Πιστεύω ότι μόνο ο κόσμος παρουσιάζει το Ωραίο κι ότι μια μίμηση της ζωής είναι άξια θαυμασμού μόνον όταν και η ίδια η ζωή είναι άξια θαυμασμού. Πώς θα μπορούσε να είναι αλλιώς; Έτσι και για μένα, η πραγματικότητα του κινηματογραφημένου περιστατικού έχει τη μεγαλύτερη σημασία. Η πλευρά της μεταφοράς μ' ενδιαφέρει λιγότερο.»

Ο ΕΡΩΤΑΣ Τ' ΑΠΟΓΕΥΜΑ (1972) L'amour l'après-midi

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Arie Dzierlatka. Ηθοποιοί: Bernard Verley, Zouzou, Françoise Verley, Daniel Ceccaldi, Malvina Penne, Babette Ferrier. Διάρκεια: 98'. Έγχρωμη.

Ο Φρεντερίκ, καθηγητής που διατηρεί ένα μικρό γραφείο για τις υποθέσεις του, είναι παντρεμένος με την Ελέν και πρόκειται σύντομα ν' αποκτήσει το δεύτερο παιδί του. Του αρέσει να εργάζεται μόνος στο γραφείο του το μεσημέρι και να κάνει περιπάτους στο Παρίσι τ' απόγευμα. Του αρέσει να κοιτάζει τις γυναίκες και να φαντάζεται ότι τις κατακτάει όλες... Κάποια μέρα, μπαίνει στη ζωή του η Κλοέ, η πρώην ερωμένη του καλύτερού του φίλου. Η απελευθερωμένη Κλοέ εργάζεται ως μπαργούμαν και ζει με ένα από τα αφεντικά της. Ο Φρεντερίκ αρνείται να την προσλάβει για γραμματέα ή γκουβερνάντα του αγέννητου παιδιού του, γίνεται όμως ο έμπιστός της και τη βοηθάει να μετακομίσει όταν χωρίζει με το φίλο της. Εκείνη, ενώ τον πείθει να βρει ένα πρόσχημα να τη συνοδεύσει σε μια συνάντηση με κάποιον που της έχει υποσχεθεί καλύτερη δουλειά, την τελευταία στιγμή το ακυρώνει. Αργότερα, του εκμυστηρεύεται ότι, την ίδια μέρα, έφυγε για την Ιταλία μ' έναν καινούργιο εραστή...

Η ΜΑΡΚΗΣΙΑ ΤΟΥ Ο... (1976) Die Marquise von O...

Σενάριο: Eric Rohmer, βασ. στην ομότιτλη νουβέλα του Heinrich von Kleist. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Roger Delmotte (αυτοσχεδιασμοί πάνω σε πρωσικά στρατιωτικά θέματα του 1804). Ηθοποιοί: Edith Clever, Bruno Ganz, Peter Luhr, Edda Seippel, Otto Sander. Διάρκεια: 107'. Έγχρωμη. Βραβεία: Ειδικό Βραβείο της κριτικής επιτροπής (εξ ημισείας με την ταινία Cría Cuervos του Carlos Saura) στο Φεστιβάλ Καννών 1976.

1799. Ένα ιταλικό οχυρό καταλαμβάνεται από τους Ρώσους. Η μαρκησία του Ο..., κόρη του διοικητή και νεαρή χήρα, έχει πέσει στα χέρια των στρατιωτών, αλλά, την τελευταία στιγμή, σώζεται από τον κόμη Φ..., ο οποίος τη μεταφέρει σε μια άδεια πτέρυγα του πύργου και, επωφελομένου απ' τη λιποθυμία της, τη βιάζει. Η μαρκησία τον θεωρεί σωτήρα της και πιστεύει ότι είναι νεκρός. Μετά από λίγο καιρό, το κορμί της δείχνει σημάδια εγκυμοσύνης. Ο κόμης εμφανίζεται και της προτείνει να τον παντρευτεί. Η οικογένεια ζητάει μια πίστωση χρόνου, η μαρκησία επιφυλάσσεται να απαντήσει, αλλά δεσμεύεται να μη παντρευτεί κανέναν άλλον.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ

19:00	LE BOULANGERE DE MONCEAU Η ΦΟΥΡΝΑΡΙΣΣΑ ΤΟΥ ΜΟΝΣΟ	1962, 26'
	LE CARRIERE DE SUZANNE Η ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΗΣ ΣΟΥΖΑΝ	1963, 52'
21:00	LE RAYON VERT Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΧΤΙΔΑ	1986, 90'
23:00	L'AMI DE MON AMIE Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΜΟΥ	1987, 102'

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ

18:30	PERCEVAL LE GALLOIS ΠΕΡΣΕΒΑΛ	1978, 138'
21:00	LA FEMME DE L'AVIATEUR Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ	1980, 104'
23:00	PAULINE A LA PLAGE Η ΠΟΛΙΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ	1982, 94'

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

19:00	QUATRE AVENTURES DE REINETTE ET MIRABELLE ΡΕΝΕΤ ΚΑΙ ΜΙΡΑΜΠΕΛ	1987, 95'
21:00	LA COLLECTIONNEUSE Η ΣΥΛΛΕΚΤΡΙΑ	1966, 90'
23:00	LE GENOU DE CLAIRE ΤΟ ΓΟΝΑΤΟ ΤΗΣ ΚΛΑΙΡΗΣ	1970, 105'

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

19:00	LE SIGNE DU LION ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑ	1959, 100'
21:00	LE BEAU MARRIAGE Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΓΑΜΟΣ	1982, 97'
23:00	DIE MARQUISE VON O... Η ΜΑΡΚΗΣΙΑ ΤΟΥ Ο...	1976, 107'

ΤΡΙΤΗ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

19:00	L'AMOUR L'APRES-MIDI Ο ΕΡΩΤΑΣ Τ' ΑΠΟΓΕΥΜΑ	1972, 98'
21:00	LES NUITS DE LA PLEINE LUNE ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΠΛΗΝΕΛΗΝΟ	1984, 102'
23:00	CONTE DE PRINTEMPS ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ	1990, 112'

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

19:00	LES RENDEZ-VOUS DE PARIS ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΠΑΝΤΕΟΥ	1995, 99'
21:00	MA NUIT CHEZ MAUDE ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΝΤ	1969, 110'
23:00	CONTE D'HIVER ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ	1991, 114'

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

19:00	L'ARBRE, LE MAIRE ET LA MEDIATHEQUE ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ, Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ Η ΒΙΝΤΕΟΘΗΚΗ	1993, 105'
21:00	CONTE D'ÉTÉ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ	1996, 113'
23:00	CONTE D'AUTOMNE ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ	1998, 110'

ΠΕΡΣΕΒΑΛ (1978)

Perceval le Gallois

Σενάριο: Eric Rohmer, βασ. στο ομότιτλο έπος του Chrétien de Troyes. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Guy Robert (εμπνευσμένη από θέματα του 12ου και του 13ου αιώνα). Ηθοποιοί: Fabrice Luchini, André Dussolier, Solange Boulanger, Catherine Schroeder, Francisco Orozco, Deborah Nathan, Jean-Paul Racodon. Διάρκεια: 138'. Έγχρωμη.

Ο Περσεβάλ μεγάλωσε με τη μητέρα του, η οποία, έχοντας χάσει μπροστά στα μάτια της το σύζυγο και τους άλλους δύο γιους της, δεν του έμαθε τίποτα για την ιπποσύνη. Έτσι, όταν ο Περσεβάλ συναντάει πέντε ιππότες, νομίζει ότι βλέπει το Θεό με τους αγγέλους του. Αψηφώντας τη μητέρα του, αποφασίζει να πάει στην Αυλή του βασιλιά Αρθούρου και να γίνει ιππότης. Στη διαδρομή, συναντά μια εκθαμβωτική σκηνή όπου κοιμάται μια νεαρή κοπέλα, κι ακολουθώντας τις συμβουλές της μητέρας του, τη φιλάει. Ο ιππότης φίλος της θεωρεί ότι η κοπέλα τον έχει απατήσει, και την τιμωρεί. Όταν φτάνει στην Αυλή, ο Περσεβάλ γίνεται περίγελως, κι ο βασιλιάς αρνείται να τον κρίσει αμέσως ιππότη. Όταν ο Περσεβάλ σκοτώνει τον ιππότη Βερμέιγ που έχει προσβάλει τη βασίλισσα Γκουινεβέρ, καταφεύγει σ' έναν διπλανό πύργο, όπου ο Γκορνεμάν τον μπει στην ιπποσύνη και τον εκπαιδεύει στα όπλα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ ή ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ (1980)

La femme de l'aviateur ou On ne saurait penser à rien.

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Bernard Lutic. Μουσική: Jean-Louis Valero. Τραγούδι: «Paris m'a séduit» (Arielle Dombasle). Ηθοποιοί: Philippe Marlaud, Marie Rivière, Anne-Laure Meury, Mathieu Carrière. Διάρκεια: 105'. Έγχρωμη. 16mm. μεγεθ. σε 35mm.

Ο Φρανσουά είναι φοιτητής της Νομικής κι εργάζεται τη νύχτα στο ταχυδρομείο. Ένα πρωί, μετά από τη δουλειά του, πηγαίνει στο σπίτι της φίλης του, Αν, για να της πει ότι έχει βρει έναν υδραυλικό για τη χαλασμένη της βρύση. Κάθεται σ' ένα café κοντά στο σπίτι της για να της γράψει ένα σημείωμα, κι εκεί τον παίρνει ο ύπνος. Στο μεταξύ, ο Κριστιάν, ένας αεροπόρος και παλιός εραστής της Αν, είναι έξω από την πόρτα της και της ρίχνει ένα σημείωμα. Ο θόρυβος την ξυπνάει, και η Αν του λέει να μπει. Εκείνος της αποκαλύπτει ότι η γυναίκα του περιμένει παιδί, πρόκειται να μετακομίσουν στο Παρίσι και δε θα την ξαναδεί ποτέ. Όταν βγαίνουν απ' το κτίριο, ο Φρανσουά τους βλέπει απ' τη γωνία. Προσπαθεί μάταια να τηλεφωνήσει στην Αν, στο γραφείο της. Το μεσημέρι, τη συναντά σ' ένα café με μια φίλη της. Η συμπεριφορά της είναι νευρική, κι εκείνος της ζητάει εξηγήσεις για τον αεροπόρο.

«Στις ταινίες μου, τα πρόσωπα είναι μάρτυρες των γεγονότων και, ταυτόχρονα, των αφηγήσεων των γεγονότων. Κατά συνέπεια, η αλήθεια των ταινιών μου δεν έχει να κάνει με το γεγονός που μπορεί να συνέβη, αλλά μάλλον στη στάση του ήρώα μου τη στιγμή που ακούει την αφήγηση αυτού του γεγονότος.»

Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΓΑΜΟΣ (1982)

Le beau mariage

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Bernard Lutic. Μουσική: Ronan Girre, Simon des Innocents. Ηθοποιοί: Béatrice Romand, André Dussolier, Féodor Atkine, Huguette Faget, Arielle Dombasle. Διάρκεια: 97'. Έγχρωμη.

Η Σαμπίν σπουδάζει ιστορία της τέχνης στο Παρίσι, αλλά εξακολουθεί να μένει στο σπίτι της μητέρας της στην επαρχία, όπου εργάζεται σ' ένα παλαιοπωλείο. Όταν, μια νύχτα, ο ζωγράφος φίλος της, Σιμόν, δέχεται ένα τηλεφώνημα από τη γυναίκα του, η Σαμπίν τον εγκαταλείπει χωρίς δεύτερη κουβέντα, δηλώνοντας ότι έχει αποφασίσει να παντρευτεί. Συζητάει την απόφασή της με τη φίλη της, Κλαρίς, που ζωγραφίζει αμπαζούρ. Στο γάμο του αδελφού της, η Κλαρίς γνωρίζει στη Σαμπίν τον εξάδελφό της, Εντμόν, έναν ανύπαντρο παριζιάνο δικηγόρο. Επειδή ο Εντμόν θέλει να κάνει δώρο στη μητέρα του πορσελάνες, η Σαμπίν αναλαμβάνει να τον βοηθήσει. Τον πηγαίνει στον πύργο μιας κόμισσας που πουλάει παλιά αντικείμενα στην ιδιοκτήτρια του παλαιοπωλείου, και του εξασφαλίζει καλή τιμή. Η παλαιοπώλις επιπλήττει τη Σαμπίν για τη μεσολάβησή της στην αγοραπωλησία, κι εκείνη την εγκαταλείπει ξαφνικά, ανακοινώνοντάς της τον επικείμενο γάμο της. Ωστόσο, μάταια περιμένει ένα τηλεφώνημα από τον Εντμόν...

Η ΠΟΛΙΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ (1982)

Pauline à la plage

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Nestor Almendros. Μουσική: Jean-Louis Valero. Ηθοποιοί: Amanda Langlet, Arielle Dombasle, Pascal Greggory, Féodor Atkine, Simon de la Brosse. Διάρκεια: 94'. Έγχρωμη.

Η Μαριόν, σχεδιάστρια μόδας στο Παρίσι, περνά τις διακοπές της στην οικογενειακή της βίλα στο Γκρανβίλ, συντροφιά με τη μικρή ξαδέλφη της, Πολίν. Συναντούν τον Πιερ, ένα παλιό φλερτ της Μαριόν, που τους δίνει μαθήματα ιστιοσανίδας και τους συστήνει τον εθνολόγο φίλο του, Ανρί... Ο Ανρί υπερασπίζεται με πάθος την ελευθερία στις σχέσεις. Η Μαριόν δηλώνει παθιασμένη με τον έρωτα. Πηγαίνουν να χορέψουν σ' ένα καζίνο, όπου ο Πιερ εξομολογείται τον έρωτά του στη Μαριόν η οποία τον απορρίπτει, ενώ γοητεύεται όλο και περισσότερο από τον Ανρί. Περνά τη νύχτα με τον Ανρί, αλλά το επόμενο πρωί αμφιβάλλει για τα αισθήματά του. Και ο Πιερ αμφιβάλλει επίσης... Η Πολίν γνωρίζει τον Σιλβέν...

ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ (1984)

Les nuits de la pleine lune

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Renato Berta. Μουσική: Elli et Jacno. Τραγούδι: «L'étoile d'amour» (Lucienne Boyer). Ηθοποιοί: Pascale Ogier, Tcheky Karyo, Fabrice Luchini, Virginie Thévenet, Christian Vadim. Διάρκεια: 102'. Έγχρωμη.

Η Λουίζ, διακοσμήτρια στο Παρίσι, ζει στα προάστια με τον αρχιτέκτονα Ρεμί. Της αρέσει να βγαίνει τα βράδια, να διασκεδάζει με φίλους, να ξενυχτάει, ενώ, αντίθετα, ο Ρεμί είναι σπιτόγατος. Ο δημοσιογράφος Οκτάβ είναι ερωτευμένος μαζί της, αλλά αυτή επιθυμεί μια καθαρά φιλική σχέση. Η Λουίζ αποφασίζει να ζήσει μόνη στο Παρίσι, στο στούντιό της που το είχε νοικιάσει σε μια φίλη της... Σ' ένα πάρτι συναντά την Καμίν, που είναι επίσης διακοσμήτρια, και γνωρίζει στον Ρεμί τη Μαριάν. Η Καμίν και η Μαριάν ξενυχτάνε μαζί με τη Λουίζ, όταν ο Ρεμί αποφασίζει να φύγει νωρίτερα από το πάρτι. Το άλλο πρωί, ο Ρεμί κάνει σκηνή στη Λουίζ, κι εκείνη του προτείνει μια συμφωνία: αν ο ένας απ' τους δυο γνωρίσει κάποιον που τον ενδιαφέρει περισσότερο, θα χωρίσουν χωρίς καβγάδες και φασαρίες...

«Οι κοινωνικές τάξεις που περιγράφω, δεν ποικίλλουν πολύ· ποικίλλει, όμως, η γεωγραφία. Στις ταινίες που έχουν θέματα πολύ κοιτινά, είναι σημαντικό να παραλλάσσονται θεαματικά οι τοποθεσίες.»

Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΧΤΙΔΑ (1986)

Le rayon vert

Σενάριο: Eric Rohmer (συνεργ. Marie Rivière). Φωτογραφία: Sophie Maintigneux. Μουσική: Jean-Louis Valero. Ηθοποιοί: Marie Rivière, Vincent Gauthier, Sylvie Richez, Basile Gervaise, Virginie Gervaise. Διάρκεια: 98'. Έγχρωμη. Βραβεία: Χρυσός Λέων στο Φεστιβάλ Βενετίας 1986.

Η Ντελφίν, που εργάζεται ως γραμματέας, αρνείται την πρόσκληση των δικών της να περάσει τις διακοπές μαζί τους στην Ιρλανδία. Ο πρώην φίλος της, Ζαν-Πιερ, έχει ένα διαμέρισμα στην Αντίμπ, αλλά δεν είναι δαθέσιμο. Μια μέρα, στο δρόμο, βρίσκει ένα τραπουλόχαρτο με πράσινη ράχη. Κάποια αστρολόγος τής είχε προβλέψει ότι το πράσινο θα ήταν το τυχερό της χρώμα... Για να μην περάσει μόνη τις διακοπές της, η Ντελφίν πηγαίνει στο Χερβούργο με τη Φρανσουάζ, μια φίλη της, κομμώτρια. Ένας ναυτικός τις φλερτάρει και τους ζητάει να βγουν το βράδυ, αλλά η Ντελφίν το βάζει στα πόδια... Προτιμάει να κάνει μοναχικούς περιπάτους απ' το να μαζεύει λουλούδια με τους άλλους, τους οποίους κατηγορεί ότι έχουν καταστρέψει τη φύση.

PENET ΚΑΙ ΜΙΡΑΜΠΕΛ (1987)

Quatre aventures de Reinette et Mirabelle

Σενάριο: Eric Rohmer. Φωτογραφία: Sophie Maintigneux. Μουσική: Ronan Girre, Jean-Louis Valero. Ηθοποιοί: Joelle Miquel, Jessica Forde, Philippe Laudénbach, François-Marie Banier, Jean-Claude Brisseau, Yasmine Hauri. Διάρκεια: 97'. Έγχρωμη.

Η γαλάζια ώρα: Η φοιτήτρια Μιραμπέλ γνωρίζει τη Ρενέτ, που τη βοηθάει ν' ανακαλύψει την εξοχή και να γνωρίσει τη γαλάζια ώρα. Προτείνει στην καινούργια φίλη της, που θέλει να πάει στο Παρίσι για να προετοιμαστεί για τη σχολή Καλών Τεχνών, να μοιραστούν το διαμέρισμά της. Ο σερβιτόρος του café: Η Ρενέτ κι η Μιραμπέλ πίνουν ένα ποτό σ' ένα υπαίθριο café, αλλά δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν το λογαριασμό. Το γκαρσόνι κάνει φασαρία και απαιτεί να πληρωθεί. Οι κοπέλες φεύγουν. Την άλλη μέρα, η Ρενέτ, μετά από έναν καβγά με τη Μιραμπέλ, πληρώνει το ποσό.

Ο ζητιάνος, η κλεπτομανής και η απατεώνισσα: Η Μιραμπέλ ξαφνιάζεται όταν βλέπει τη Ρενέτ να δίνει ελεημοσύνη, ύστερα όμως τη μιμείται. Βοηθάει μια κλεπτομανή να βγει από ένα σούπερ μάρκετ χωρίς να πιαστεί. Η Ρενέτ, που διαφωνεί μ' αυτή την πράξη, μεταφέρει στο σταθμό μια γυναίκα που ισχυρίζεται ότι έχει χάσει το σάκο της, αλλά, όταν καταλαβαίνει ότι πρόκειται για απάτη, απαιτεί ν' αποζημιωθεί για τον κόπο της.

Η πώληση του πίνακα: Επειδή η Μιραμπέλ την κατηγορεί για τη φλυαρία της, η Ρενέτ έχει πάρει όρκο σιωπής. Όμως, πρέπει να πουλήσει έναν πίνακα για να εξασφαλίσει το νοίκι τους. Με τη βοήθεια της Μιραμπέλ, που πείθει τον έμπορο ότι η Ρενέτ είναι μουγκή, και ολοκληρώνει την αγοραπωλησία, θα καταφέρει να κρατήσει τον όρκο της.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΜΟΥ (1987)

L'ami de mon amie

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Bernard Luticca. **Μουσική:** Jean-Luis Valero. **Ηθοποιοί:** Emmanuelle Chaulet, Sophie Renoir, Anne-Laure Meury, Eric Viellard, François-Eric Gendron). **Διάρκεια:** 102'. Έγχρωμη.

Η Μπλανς, που ζει μόνη, γνωρίζει τη Λεά, μια φοιτήτρια που, τις καθημερινές, κοιμάται στο σπίτι του φίλου της, Φαμπιέν. Με τη μεσολάβησή τους, γνωρίζει τον γοητευτικό και καλό συζητητή Αλεξάντρ, που της αρέσει, αλλά δεν τολμά να του το δείξει. Η Λεά πηγαίνει διακοπές με κάποιον άλλον, κρυφά από τον Φαμπιέν.

«Υπάρχουν δύο τομείς σ' ένα κινηματογραφικό έργο που πρέπει να οργανωθούν: ο χώρος και ο χρόνος. Η ζωγραφική «παίζει» με το χώρο, η μουσική με το χρόνο, κι ο κινηματογράφος και με τα δύο ταυτόχρονα.»

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ (1990)

Conte de printemps

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Luc Pages. **Ηθοποιοί:** Anne Teyssèdre, Hugues Quester, Florence Darel, Éloïse Bennett, Sophie Robin. **Διάρκεια:** 112'. Έγχρωμη.

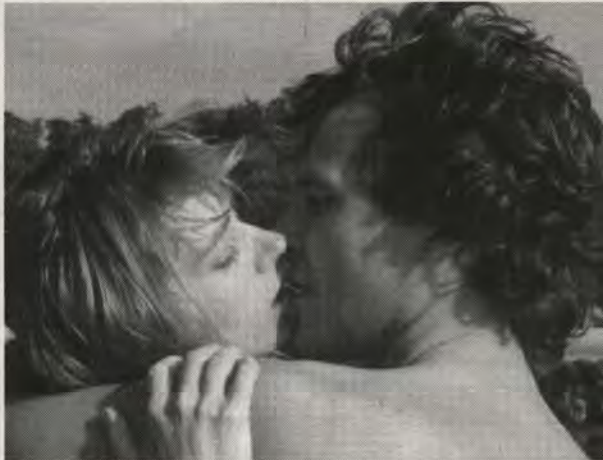
Η Ζαν συζεί με τον Ματιέ. Όταν εκείνος λείπει από το σπίτι, η Ζαν θα προτιμούσε να κοιμάται στο δικό της διαμέρισμα. Όμως το έχει παραχωρήσει στην εξαδέλφη της, που μένει εκεί με το φίλο της. Σ' ένα πάρτι, η Ζαν συναντά τη Νατασά κι αποφασίζει να κοιμηθεί στο σπίτι της. Την άλλη μέρα, πέφτει πάνω στον πατέρα της Νατασά, Ιγκόρ, που έχει πάρει διαζύγιο και ζει με τη νεαρή ερωμένη του, Εβ. Η Νατασά πηγαίνει με τη Ζαν στο εξοχικό της. Επειδή η εξαδέλφη της εξακολουθεί να μένει στο σπίτι της, η Ζαν εγκαθίσταται στο σπίτι της Νατασά. Ο Ιγκόρ гуρίζει από ταξίδι και μένει για δείπνο στο σπίτι της κόρης του, που έχει καλέσει και την Εβ. Η Νατασά δεν τα πάει καλά με την Εβ και την κατηγορεί ότι έκλεψε ένα κολιέ που ο πατέρας της ήθελε να της χαρίσει.

«Προτιμούσα πάντα να γυρίζω με ανθρώπους που δεν ήταν πολύ γνωστοί, που δεν ήταν καθιερωμένοι, που θα τους καθιέρωναν οι ταινίες μου. Μ' αρέσει στον κινηματογράφο αυτό που εγώ ονομάζω “φυσικότητα” και που δεν είναι απαραίτητα αυτό το οποίο, για παράδειγμα, έχουμε συνηθίσει ν' αποκαλούμε “ρεαλισμό”.»

ΚΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ (1991)

Conte d'hiver

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Luc Pages. **Ηθοποιοί:** Charlotte Véry, Frédéric Van Den Driessche, Hervé Furic, Michel Voletti, Christiane Desbois. **Διάρκεια:** 114'. Έγχρωμη.

Πριν από πέντε χρόνια, η Φελισί είχε ζήσει με τον Σαρλ ένα καλοκαιρινό ειδύλλιο, στη συνέχεια όμως χάθηκαν, γιατί, από απροσεξία, του έδωσε λάθος διεύθυνση... Η Φελισί μεγάλωσε μόνη της το παιδί που απέκτησε από τον Σαρλ. Μια μέρα, νομίζει ότι είδε τον Σαρλ στο δρόμο. Αποφασίζει να χωρίσει με τον Λοϊκ για να ζήσει με τον Μαξάνς, το πρώην αφεντικό της, ο οποίος για χάρη της εγκαταλείπει τη σύζυγό του κι ανοίγει ένα καινούργιο κομμωτήριο στη Νεβέρ. Μετά από μερικές μέρες συμβίωσης, η Φελισί αλλάζει γνώμη και ξαναγυρίζει με την κόρη της στο Παρίσι.

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ, Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΚΑΙ Η ΒΙΝΤΕΟΘΗΚΗ (1993)

L'arbre, le maire

et la médiathèque

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Diane Baratier. **Μουσική:** Sebastien Erms. **Ηθοποιοί:** Pascal Greggory, Arielle Dombasle, Fabrice Luchini, Clémentine Amouroux. **Διάρκεια:** 105'. Έγχρωμη.

Ο Ζιλιέν Ντεσόμ είναι δήμαρχος του Σεν-Ζουίρ, υποψήφιος βουλευτής και εραστής της συγγραφέως Μπερενίς Μπορμπάζ. Στην κοινότητά του θέλει να φτιάξει μια βιντεοθήκη, μια πισίνα, ένα θέατρο... Επειδή, όμως, το οικοπέδο στο οποίο θέλει να ανεγείρει αυτό το κτίριο, βρίσκεται σε προστατευόμενη ζώνη, ο οικολόγος δάσκαλος Μαρκ Ροσινιόλ το πολεμάει. Στο Παρίσι, η Μπερενίς συναντάει έναν εξάδελφο του Ζιλιέν που διευθύνει ένα περιοδικό, και του παίρνει συνέντευξη για να τη χρησιμοποιήσει σ' ένα μελλοντικό βιβλίο. Η Μπλαντίν, μια δημοσιογράφος που παρακολουθεί τυχαία τη συζήτησή τους, αναλαμβάνει να γράψει ένα άρθρο για τον Ζιλιέν.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ (1995)

Les rendez-vous de Paris

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Diane Baratier. **Τραγούδι:** Sebastien Erms. **Ηθοποιοί:** Clara Bellar, Antoine Basler, Mathias Megard, Judith Chancel, Malcolm Conrath. **Διάρκεια:** 98'. Έγχρωμη.

Το ραντεβού των επτά: Η Εστέρ μαθαίνει από μια συμφοιτήριά της ότι ο φίλος της την απατάει. Γυρίζει σπίτι της, κλαίει, κι ύστερα επισκέπτεται μια φίλη της. Στην αγορά, της «κολλάει» ένα «καμάκι», κι εκείνη του δίνει ραντεβού στο café όπου έχουν δει το φίλο της με την άλλη κοπέλα. Λίγο αργότερα, ανακαλύπτει ότι το πορτοφόλι της έχει κάνει φτερά.

Τα παγκάκια του Παρισιού: Έχοντας αποφασίσει να χωρίσει με το μνηστήρα της, η ηρωίδα φλερτάρει στα πάρκα του Παρισιού μ' έναν καθηγητή, με τον οποίο σχεδιάζει να συζητήσει στην εξοχή... Στο τέλος διασταυρώνεται με το μνηστήρα της στην έξοδο ενός ξενοδοχείου της Μονμάρτρης. **Μητέρα και παιδί, 1907:** Ένας ζωγράφος, διαφωνώντας με τη φίλη του επειδή εκείνη δεν καταλαβαίνει τη δουλειά του, την αφήνει στην είσοδο του Μουσείου Picasso. Το ίδιο βράδυ, έχουν δώσει ραντεβού στην Κουπόλ, εκείνος όμως ξαναγυρίζει στο μουσείο, γιατί μια όμορφη γυναίκα τού έχει τραβήξει την προσοχή.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ (1996)

Conte d'été

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Diane Baratier. **Μουσική:** Philippe Eidel, Sebastien Erms. **Ηθοποιοί:** Melvil Poupaud, Amanda Langlet, Gwenaëlle Simon, Aurelia Nolin, Aïme Lefevre. **Διάρκεια:** 114'. Έγχρωμη.

Ο Γκασπάρ, φοιτητής κι ερασιτέχνης μουσικός, φτάνει στο Ντινάρ έχοντας ένα αόριστο ραντεβού με τη φίλη του, Λενά. Το βράδυ, τρώει σε μια κρεπερί. Στην παραλία, βρίσκει την γκαρσόνα, τη Μαργκό, που κάνει το διδακτορικό της στην εθνολογία και που ο φίλος της υπηρετεί τη θητεία του. Οι δυο νέοι κάνουν περιπάτους κι εξομολογούνται ο ένας στον άλλον τα προβλήματά τους. Η Μαργκό τον πηγαίνει σε μια ντισκοτέκ, κι εκεί ο Γκασπάρ προσέχει τη Σολέν. Όταν την ξαναβρίσκει στην παραλία, τον προσκαλεί στο σπίτι του θείου της, στο Σεν-Μαλό. Το φλερτ τους προχωρεί, αλλά η Σολέν αρνείται να κοιμηθεί μαζί του στο σπίτι του θείου της.

«Αγαπώ τους χαρακτήρες μου, δεν τους κοιτώ ειρωνικά, κι αν υπάρχει κάποια ειρωνεία, προέρχεται απ' τους ίδιους. Έχουν χιούμορ· περισσότερο χιούμορ απ' ό,τι ειρωνεία. Δε με τοποθετώ ποτέ πάνω απ' αυτούς.»

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ (1998)

Conte d'automne

Σενάριο: Eric Rohmer. **Φωτογραφία:** Diane Baratier. **Μουσική-Στίχοι:** Claude Marti, Gérard Pansanel, Pierre Peyras, Antonello Salis. **Ηθοποιοί:** Marie Rivière, Béatrice Romand, Didier Sandre, Alain Libolt, Alexia Portal. **Διάρκεια:** 110'. Έγχρωμη.

Η Ιζαμπέλ επισκέπτεται τη φίλη της, Μαγκαλί, που είναι χήρα και καλλιεργεί έναν αμπελώνα. Η Μαγκαλί συμπαθεί πολύ την καινούργια φίλη του γιου της, μια φοιτήτρια, αλλά εξομολογείται στην Ιζαμπέλ ότι υποφέρει από μοναξιά. Έτσι, η Ιζαμπέλ, κρυφά από τη Μαγκαλί, βάζει μίαν αγγελία σε μια εφημερίδα. Η φοιτήτρια έχει αποφασίσει να γνωρίσει στη Μαγκαλί έναν καθηγητή φιλοσοφίας και παλιό της εραστή, με τον οποίο ξαναβλέπεται κάπου κάπου. Η Ιζαμπέλ παίρνει πολλές απαντήσεις στην αγγελία της, αλλά, τελικά, επιλέγει να συναντήσει τον Ζεράλ, έναν ώριμο άντρα που έχει έρθει πρόσφατα να εργαστεί στην περιοχή και δεν ξέρει κανέναν.

«Είναι αλήθεια ότι νιώθω άνετα με τη σκευνοθετική μου μέθοδο. Πιστεύω πως, αν έκανα μια ταινία προσπαθώντας να σκευνοθετήσω αλλιώς, δε θα 'μουν' πια εγώ. Αυτό που χαρακτηρίζει τον κόσμο μου, θα χανόταν μαζί με τη φιλική μου γραφή.»

RENAULT Clio

Νιώθετε αδύναμοι;

Το δυναμωτικό σας

76hp-1.2lt

βρίσκεται στους

Επίσημους Εμπόρους RENAULT
ΔΗΜΑ • ΡΕΝΑΛ • ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

- Αερόσακοι οδηγού-συνοδηγού
- Air-condition
- Radio-cd με χειρισμό από το τιμόνι
- Ηλεκτρικά παράθυρα και κλειδαριές
- Προβολείς ομίχλης
- Προφυλακτήρες βαμμένοι στο χρώμα του αμαξώματος
- Ζάντες αλουμινίου

Ρωτήστε μας για τα ευνοϊκά χρηματοδοτικά προγράμματα FIREN, χωρίς περιορισμούς.

Δίκτυο RENAULT Θεσσαλονίκης

• **Δήμα:** 5.5 χλμ. οδού Θεσσαλονίκης - Λαγκαδά, Τ.Κ. 560 00 τηλ: 683.151 (4 γραμμές), 684.045 fax: 685.220

• **Ρομπόπουλος:** 26ης Οκτωβρίου 51, Τ.Κ. 546 27 τηλ: 532.502-3, 532.538 fax: 554.476 • **Ρενάλ:** Βασ. Όλγας 210, Τ.Κ. 551 33 τηλ: 415.650, 415.640 fax: 418.904